Dilluns, 26 de juliol de 1937
Any III Núm. 549
Redacció i Administració: Ronda Universitat, núm. 23.
Imprenta: Tallers, núm. 48.
Telèfons: 14446-22122
BARCELONA
PREU: 15 CENTIMS

ULTIMA HORA

INFORMACIO • CRITICA • REPORTATGE

Avui, pàgina 8:
Sota el signe d'E. R. de C.

Contestaran Alemanya i Itàlia el qüestionari britànic?

Anglaterra, disposada a aclarir les intencions dels països totalitaris a Espanya

Londres, 26. — El periòdic «The Times» anuncia que el qüestionari dirigit pel Govern britànic a les altres potències signants de l'acord de no intervenció té 26 pàgines i conté set preguntes. El qüestionari fou lliurat dissabte als ambaixadors i a les Legacions dels vint-i-sis Estats signants. Els Governs poden enviar les respostes fins al divendres al matí, per tal que el Comitè de no intervenció pugui reunir-se a la tarda.

Les set preguntes formulades en el qüestionari són fetes de tal forma que, en respondre a elles, els Estats defineixen ja llur posició i deixen entendre si aproven o no les parts essencials del pla britànic.

Als cercles oficials es continua creient que Anglaterra està decidida a defensar els seus interessos a la Mediterrània, sense que això vulgui dir que vol rompre la seva amistat amb Itàlia, si bé està disposada a aclarir positivament les intencions dels països totalitaris a Espanya.

Malgrat la fermesa de França i Anglaterra, no s'és molt optimista en els cercles diplomàtics i polítics. En general es considera que després de les darreres manifestacions polítiques de Mussolini, referents a Espanya, i després d'aquesta campanya de la Premsa alemanya contra França, és difícil que el qüestionari sotmès als països membres del Comitè de no intervenció tingui altra utilitat que mostrar a bastament les profundes divergències que existeixen en el si del dit Comitè.

Ara bé, com a contrapartida a aquestes divergències hi ha un problema: el final de la no intervenció. ¿Desitgen realment els dos països feixistes posar fi a la no intervenció? Ningú no ho creu. ¿Contestaran, doncs, al qüestionari, que és prendre ja una posició ben definida a Espanya?

Aquest és el gran problema, que molts creuen definitiu, de la no intervenció.

Intensa actuació de les ales republicanes

CINC APARELLS FEIXISTES ABATUTS AHIR PER L'AVIACIO LLEIAL

València, 26. — Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat facilitat a la una de la matinada:

EXERCIT DE L'AIRE:

Resum dels serveis realitzats per l'aviació el dia 25 de juliol:

CENTRE. — A les 7'30, cinc esquadretes realitzaren els següents bombardeigs contra tropes enemigues situades al S. de Brunete; contra altres tropes als voltants de Villaviciosa de Odón; contra concentracions al marge dret del Guadarrama i que es disposaven a atacar les nostres línies de Brunete; contra una altra concentració al S. de Las Rozas i contra grans agrupacions rebels en un bosc al NO. de Villaviciosa de Odón.

A les 15'40, tres esquadretes de caça nostres sostingueren combat contra tres de caces enemics, i abateren tres «Fiat» i dos monoplans ràpids. Nosaltres tinguérem la pèrdua d'un aparell.

ARAGO. — A les 13'40, foren bombardejades les trinxeres enemigues al NO. d'Alcaudete, així com concentracions al sector de Teruel.

A les 18, foren bombardejats objectius militars a Albarracín, i seguidament metrallaren les tropes enemigues a les immediacions del dit poble.

Una mica més tard es realitzaren bombardeigs sobre Cuevas de Torrijos i Casa Molina i igualment sobre objectius i tropes enemigues a l'E. d'Albarracín.

Els nostres avions, un cop acabat el bombardeig, usaren les metralladores en vol rasant.

Simultàniament es bombardejà una concentració de camions a la carretera de Royuela a Albarracín i l'estació d'Alcaudete.

OEST. — A les 15'40, una esquadreta composta de nou aparells realitzà un intens bombardeigsobre l'estació ferroviària de Puente de San Esteban i vies de comunicació pròximes a Salamanca. Els nostres avions foren atacats per una esquadreta de caça que no aconseguí assolir-los.

«Afanes de proselitismo político vienen invadiendo zonas militares. Para el ministro que suscribe es muy dudosa la pertinencia de tan vehementísima porfía en los momentos actuales, aun dentro de la esfera donde habitualmente se desarrolla la propaganda política, pues juzga prematura la busca de predominio que sólo pudiera revestir solidez cuando, asegurada por el triunfo la libertad de todos, el pueblo esté en condiciones de hacer extensiva de modo omnímodo su voluntad. Pero desde luego no cree permisible que se actúe entre las fuerzas armadas para engrosar con miembros de éstas el número de afiliados de uno u otro partido o de una u otra organización sindical. Con que el combatiente sea antifascista, basta.

El antifascismo debe ser el lazo de unión. Por el contrario, las pugnas partidistas, con finalidad de sumar adeptos, arrebatándoselos mútuamente, sólo servirán para quebrantar los vínculos de [illegible] en el Ejército del pueblo es indispensable, y, además, es sagrada.

Los inconvenientes de semejante proceder aparecen notorios y su nocividad aumenta cuando la labor de captación se realiza desde los puestos de mando.

Cualquier indicación hecha en este sentido a un inferior, constituye una coacción; e idéntico carácter adquiere si proviene de los comisarios políticos, cuya misión sólo es concordar las voluntades de los soldados en vez de disociarlas.

Por lo expuesto, he resuelto:

Primero. Queda rigurosamente prohibido a los individuos de los Ejércitos de tierra, mar y aire, hacer propaganda encaminada a obtener de soldados, clases, oficiales o jefes, su ingreso en determinado partido político u organización obrera, debiendo respetarse, con los máximos escrúpulos, la libertad de pensamiento de los combatientes, en cuanto basta como título de lealtad estar adscritos a cualquiera de los núcleos políticos o sindicales de significación antifascista.

Segundo. Las propuestas o meras indicaciones de un superior a un inferior para obtener de éste el cambio de su significación política o sindical, serán consideradas como constitutivas de un delito de coacción y determinarán la degradación de quien incurriera en tal delito, sin perjuicio de la responsabilidad penal que le correspondiere.

Tercero. Los comisarios políticos que infringieran lo dispuesto en esta orden, serán desposeídos de su empleo.

Cuarto. Se encarga a los subsecretarios de los Ejércitos de tierra, marina, aviación y armamento, a los respectivos comisarios generales, a los jefes de ejército, cuerpos de ejército y unidades de tierra, jefes de la flota, jefes de las fuerzas aéreas y jefes de las bases navales, la más exquisita vigilancia en el cumplimiento de lo que esta orden dispone.

València, 27 de junio de 1937.—Indalecio Prieto.»

(Ordre Circular del Ministeri de Defensa Nacional.)

Una crida d'Anglaterra a Itàlia?

ELS DIARIS ALEMANYS ES MOSTREN RESERVATS

Berlín, 26. — La premsa alemanya anuncia als seus lectors que l'ambaixador francès François Bonnet ha protestat contra les falses notícies publicades aquests últims dies referent a les preteses trameses de tropes de la legió estrangera francesa a Espanya.

Per altra part, els periòdics nacional-socialistes, que es lliuraven a fins atacs contra Anglaterra, a la qual acusaven de fer massa concessions a la tesi franco-soviètica, es mostren avui més reservats. Les declaracions del lord de l'Almirallat, Duffy-Cooper, sobre el bloqueig de les costes basques i la crida llançada a Itàlia, han produït una gran impressió a Berlín.

NO HO CREIEM!

Diuen que Franco vol desfer-se dels seus aliats internacionals

SERIA A BASE QUE FRANÇA I LA U.R.S.S. NO AJUDESSIN EL GOVERN LEGITIM I QUE SE'L RECONEGUES COM A CAP LEGITIM D'ESPANYA, EN CAS DE TRIOMFAR

Però, àdhuc si trencava amb els seus aliats feixistes --segons «Daily Herald»--, Franco continuaria essent un general facciós i reaccionari

Londres, 26. — «El general Franco està a punt d'organitzar un complot per a trair els seus aliats». Aquest és el títol que porta com a manxeta el «Daily Herald» en una informació en la qual diu: «Molt secretament el general va fer saber que estava disposat a trencar amb Roma i Berlín i retirar el voluntaris germano-italians sota tres condicions:

1. Si amb el sistema de no intervenció França i la U.R.S.S. no ajuden València.

2. Seran concedits drets de beligerància i igualtat de tracte a les dues parts a Espanya.

3. Si el general guanya la guerra serà reconegut com a cap legítim d'Espanya i serà ajudat en la reconstrucció econòmica.

El general, en fer aquesta temptativa, deu fer-se aquest raonament: si el sistema de no intervenció fracassa, no ha d'esperar rebre més ajut d'Itàlia. Però aquest ajut, que s'ha demostrat que és insuficient i molt sovint contraproduent, permetrà que sigui ajudat el Govern de la República. La solució proposada seria, doncs, avantatjosa.»

El periòdic acaba dient: «Franco és veritablement optimista si creu que aquest canvi brusc de front seria ben vist per les democràcies occidentals. Adhuc si trencava amb els seus aliats feixistes, Franco continuaria essent un general rebel i reaccionari.»

Bosc Gimpera ha conferenciat amb el President Companys

L'Honorable President de Catalunya no ha rebut audiència durant el matí d'avui. El senyor Lluís Companys ha passat bona part del dia a la Residència, on ha treballat al seu despatx particular en companyia dels seus secretaris i alts funcionaris del seu Departament. Al migdia ha estat a visitar el President Companys el conseller de Justícia, doctor Bosc Gimpera.

A la secretaria de la Presidència han manifestat als repòrters que no hi havia noves d'interès per a la Premsa i únicament donaren compte dels donatius rebuts, que són els següents:

Per a la compra d'armes per a l'Exèrcit Popular Regular: J. B., comunista, 1.000 pessetes; Casa Bolart, 97'50; Arzo Fernández Garde, 10.

Per a les necessitats de la lluita contra el feixisme: Obreres de la Téxtil S.E.S.A. Collectivitzada, 1138'80; Obreres de la Casa Filats i Teixits de Cornellà, 40; Treballadors Empresa Collectivitzada Pierrot Gormand, 161'80; Joaquim Mas Tassi, 25.

Per a l'Ajut Permanent a Madrid: Joventuts Unificades de Codines del Vallès, 463'65; Comité Pro Ajut Madrid d'Artés, 500.

Es reprenen les hostilitats a Langfang

Londres, 26. (Urgent.) — Comuniquen de Pequin a l'Agència Reuter que les hostilitats entre xinesos i japonesos han recomençat aquest matí a Langfang, a 50 quilòmetres de Fengtai.

CONCENTRACIONS SINO-JAPONESES A LANGFANG

Toquio, 26. (De l'Agència Domei). — Comuniquen de Tientsin que s'agreuja el perill d'una generalització de les hostilitats a conseqüència de l'aproximació dels reforços xinesos, de gran importància, cap a Langfang.

La guarnició japonesa de Tientsin anuncia que han arribat reforços japonesos a Langfang i prengueren de seguida la contraofensiva contra les tropes xineses que amenaçaven les posicions japoneses. Les pèrdues dels nipons ultrapassen els deu mil homes. L'aviació japonesa va intervenir i bombardejà fortament els contingents xinesos. Els avions sofriren el foc antiaeri dels xinesos sense conseqüències.

Les autoritats japoneses es mostren sorpreses per l'actitud de les tropes xineses prop de Langfang, ja que pertanyen a la 38 Divisió, sota el comandament del general Xang-Xu-Su, alcalde de Tientsin, el qual semblava de tendències nipòfiles.

Roma i Berlín no volen posicions clares i categòriques

Manera que s'allargui la ficció de la no intervenció, cosa que els permet trametre homes i armes a Espanya

París, 26. — A propòsit del nou pla anglès, que serà sotmès a les potències interessades en forma de qüestionari, la senyora Tabouis diu al diari «L'Oeuvre»:

«Tant a Roma com a Berlín no es desitgen posicions clares i categòriques. Es prefereix que duri la ficció de la no intervenció, mentre s'envien tropes i material de guerra a Espanya i es procedeix com en un país conquistat.

Es probable que els dos països totalitaris faran tot el possible perquè aquest nou pla anglès no sigui ni categòric ni aprovat.»

TIROTEIGS AL FRONT D'ARAGO

COMUNICAT DEL CAP DE L'EXERCIT DE L'EST A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

Lleuger tiroteig sense conseqüències.

L'enemic continua fortificant-se activament a diversos llocs del front.

S'han passat als nostres rengles, procedents del camp facciós, un caporal, dos soldats i dos paisans.

Bagaria ha estat víctima d'un greu accident a Casp

Casp, 26. — A la matinada del passat diumenge ocorregué en aquesta ciutat un desgraciat accident a conqüència del qual ha resultat greument ferit el conegut dibuixant Bagaria.

Segons les referències dels testimonis presencials del fet, Bagaria es trobava al Casino d'«Izquierda Republicana», d'aquesta localitat, reunit amb uns amics. Un d'ells, anomenat Félix Colás, es posà a examinar una pistola i va tenir la desgràcia que se li disparés i ferí Bagaria. Ràpidament es demanaren els auxilis facultatius, però quan intervingueren els metges la víctima havia ja perdut una gran quantitat de sang.

La bala s'havia allotjat a la part lateral del coll sense orifici de sortida. Interessava el paquet vascular nerviós.

Ahir, Bagaria fou traslladat a Alcanyiç on se li efectuà una delicada intervenció quirúrgica i el seu estat és estacionari dintre de la gravetat.

*

ULTIMA HORA lamenta el desgraciat accident de què ha estat víctima Bagaria i desitja de tot cor que el gran artista català estigui aviat restablert.

El "chantage" preparat per Hitler del fantasmagòric embarcament de voluntaris francesos amb destinació a l'Espanya republicana

Casablanca, 26. — Quan 70 espanyols procedents de les Canàries es disposaven a embarcar-se al vaixell «Djenné», uns mariners alemanys prengueren fotografies de l'embarcament.

El comandant del «Djenné» va fer desembarcar als 70 espanyols i declarà que «després del canard dels legionaris del «Mareschal Lyauteys», no volia córrer el perill d'ésser detingut».

El «Djenné» ha salpat sense els 70 refugiats.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

¿QUIN US PLAU MÉS?

DANIELLE DARRIEUX pot triar entre Gary Cooper, Robert Taylor i Fredric March

Asseguda damunt d'uns coixins, Danielle Darrieux segueix atenta les preguntes que li faig. Jo contemplo els seus ulls clars, el seu tendre llavi, tot el seu rostre, despullat del maquillatge i de la llum de l'estudi.

Després pensem que dintre unes setmanes, aquesta noia serà (a l'estudi), als braços de Gary Cooper, de Robert Taylor o de Frederic March!...

—Això és un fet — ens diu ella —; un d'aquests tres «partenaires», hom me'l destina per al meu primer film a Hollywood. ¿Vos voldríeu saber seguidament a qui preferexixo?... I jo, evidentment, us he de respondre que els estimo tots tres.

Ignoro encara el que se'm farà fer als Estats Units — prossegueix dientnos la «vedette». Però, us puc parlar fàcilment de dos films que acabo de rodar ací i que encara ni l'un ni l'altre no s'han passat en públic.

«Mademoiselle ma mère» és una comèdia lleugera on jo danso i on tot moment la vida és bonica. L'últim d'aquests dos films, «Abús de confiança», és un drama dur i emotiu, tret d'un escenari de Pierre Wolff. Es un estudi molt agut de la joventut.

* * *

Després de Chevalier, Charles Boyer, Simone Simon, Fernand Gravey, etc., Danielle Darrieux va a provar la seva sort a Hollywood, la ciutat-cinema per excelència. Ella no està perduda per a França puix que encara té uns contractes que li cal complir, després del seu retorn d'Amèrica.

Exactament el 25 d'agost, la nostra compatriota embarcarà vers els Estats Units. El 15 d'octubre, Danielle Darrieux començarà el seu primer film americà que serà probablement dirigit per Frank Capra, l'ilustre realitzador de «Nova-York-Miami», i de «L'extravagant M. Deeds» i de tants altres films esplèndids

Roger REGENT

París.

Les estrelles es dediquen a col·leccionar autògrafs

BING CROSBY guarda les firmes dels seus convidats en un àlbum i GEORGE RAFT conserva retrats signats dels seus amics

A la llista de paradoxes d'Hollywood pot afegir-se el fet que els col·leccionistes d'autògrafs més insaciables són les pròpies estrelles de cinema.

Una de les obligacions de tota estrella consisteix en signar retrats i quaderns per als seus admiradors que de vegades sorprenen les celebritats a la pressa tasca de comprar vitualles o d'assistir a una representació d'un cinema de barri.

A més, a les entrades dels grans estudis s'hi congreguen diàriament nombrosos grups de caçadors d'autògrafs els quals esperen pacientment que llurs personatges preferits treguin el cap per a tirar-se damunt d'ells i aconseguir llur signatura.

Però la persistència d'aquests fidels admiradors empallideix davant la que les pròpies estrelles despleguen quan es llancen a la caça d'autògrafs.

Són molt poques les celebritats del llenç que no col·leccionen les signatures de llur companys de treball. I diverses vegades aquest mania adquireix proporcions alarmants com al cas de Gary Cooper i la seva voravia «autografiada».

Aprofitant la circumstància que l'Estudi Paramount havia decidit renovar la voravia davant al seu camerino, el gallard actor féu que els seus amics posessin llurs signatures i, en alguns casos la petja de llurs mans i llurs peus, al ciment encara tou.

Aquest lloc s'ha convertit en un punt de peregrinació per a les persones que visiten l'estudi i contemplen amb sorpresa les petjades de Claudette Colbert, Carole Lombard, Bing Crosby, Fred MacMurray i altres molts artistes.

George Raft que col·labora amb Cooper a «Animes al mar» (Souls at Sea), és un altre col·leccionista entusiasta. Les parets del seu camerino són cobertes de retrats signats d'un gran nombre d'estrelles. El mateix pot dir-se del camerino de Claudette Colbert, però, en canvi, el de Fred MacMurray, company de Claudette a «La donzella de Salem», no té una sola fotografia a les pareta. Fred conserva l'àlbum amb què als seus temps d'aficionat entusiasta recorria Ara no ha de córrer tant per a els cinemes d'Hollywood i tractava d'aconseguir signatures de les estrelles que assistien a les estrenes. aconseguir les que encara li manquen.

Cecil B. De Mille, que en la seva llarga carrera ha «descobert» i dirigit més estrelles que cap altre productor, té un àlbum gegantesc al seu ranxo, en el qual apareixen les signatures de totes les persones que han significat quelcom en la història de Hollywood.

Bing Crosby ha modificat aquesta idea de l'àlbum de signatures d'una manera original. Una de les parets del saló de casa seva està destinada a col·leccionar signatures dels seus invitats. Amb les que ha reunit fins ara la paret presenta un aspecte sorprenent.

Des que començà a ésser coneguda, Carole Lombard ha conservat els guions de totes les seves pel·lícules en els quals apareixen les signatures del director i tots els artistes del repartiment. Es una de les seves possessions més preades. I, malgrat que és disfressada, és també una forma de col·leccionar autògrafs.

W. C. Fields, que es rebela contra tot allò consuetudinari, no col·leciona autògrafs. Diu que ni per força no l'obligarien a tenir retrats signats a casa seva. L'única signatura que recorda haver portat a casa, fou la d'una persona que insistí a escriure el seu nom a la pitrera emmidonada de la camisa de l'actor, però era tanta la vacil·lació del pols del signant, que Fields no ha pogut mai desxifrar el nom.

El que penso de DE MILLE

per Jean Arthur

Cecil B. de Mille és l'home més calumniat de Hollywood. Fa dos mesos que treballo sota les seves ordres i, per tant, sé el que dic.

Abans que decidis acceptar el paper ed «Calamity Jane» (Joana Calamitats) en «El planer», alguns amics ben intencionats em previngueren que em penediria d'haver consentit treballar amb De Mille. «Es un tirà», deien, «i tracta la gent poc menys que a fuetades».

No feia molt de temps que l'havia vist dirigir una escena. Les seves ordres eren breus i gairebé sempre mordaces. Tractava els actors com si fossin soldats obligats a inclinar-se davant una férrea disciplina. Jo crec que la disciplina és una gran cosa i m'agrada treballar amb un director que sap el que vol. Però després del que m'havien dit i del que acabava de veure, no estava molt segura que podria sotmetre'm al sistema de De Mille.

En l'actualitat he canviat completament de parer, com podrien testimoniar-ho els amics que m'han visitat suara Per a mi De Mille és un home encisador, m'agrada molt el paper de «Calamity Jane», i no he treballat mai amb més gust.

Quan a les fuetades, jo sóc la que les dóna. «Joana Calamitats» manejava el fuet amb gran mestria i, per tant, em vaig veure obligada a aprendre aquest exercici.

De Mille s'encarregà d'ensenyar-me. En la pel·lícula hi ha una escena en què Joana es veu assetjada per un grup d'habitants del poble de Deadwood que l'acusen d'haver donat indicacions als indis perquè assaltessin un tren de municions capitanejat per Buffalo Bill. El fet que Joana havia comès aquesta acció per a salvar la vida a Gary Cooper, millor dit, a Wild Bill Hickok, que és el paper que Cooper representa, no sembla commoure la multitud. La majoria demana a crits que la penjin. Un ruflà agafa una ampolla i es disposa a tirar-la-hi al cap, però la noia el desarma d'una xurriacada.

Quan arribà el moment d'assajar aquesta escena, em vaig sorprendre en veure que De Mille prenia l'ampolla a la seva mà i m'ordenava que tractés de desarmar-lo a cops de fuet. Jo vacil·lava, però De Mille insistí dient: «No vull obligar un actor a fer quelcom que jo mateix no faria.»

Vaig agafar el fuet i amb gran cura vaig tractar repetides vegades de fer caure l'ampolla de les mans del director. En acabar l'assaig em vaig donar compte que la mà de De Mille sagnava, però ell no va donar importància a aquest fet, i quan jo vaig tractar de demanar-li que em perdonés, només va riure.

No és, doncs, estrany que jo proclami sincerament que no recordo haver treballat amb un director més amable i simpàtic. Malgrat el seu caràcter brusc d'home de negocis, és un artista i un cavaller. Quan al seu costum tan comentat d'arengar els comparses, jo crec que és senzillament una posa.

Heus aci com el propi De Mille l'explica:

«El temps destinat a la producció d'una pel·lícula és limitat» —diu De Mille—. «En començar he de lluitar amb alguns centenars d'individus per als quals el paper que van a representar és un treball com qualsevol altre. Cada un d'ells té certes preocupacions que tendeixen a distreure'l, de manera que no posa l'atenció necessària en el que estem fent. La meva missió consisteix a aconseguir que tots ells concentrin el seu pensament en la pel·lícula, i per a això m'he de valer de tots els mitjans possibles. De vegades he de mostrar-me cruel o sarcàstic; altres vegades aconseguexo el mateix resultat amb una facècia. Però en tots els casos he d'imposar-me i actuar d'una manera dictatorial.»

I, efectivament, De Mille és un dictador com ha d'ésser-ho tot bon director. Però d'avui endavant no consentiré que ningú digui davant meu que el meu amic De Mille és un tirà.

PEL·LICULES

Quatre estrelles a les mars del Sud

El món cinematògrafic de Hollywood ha registrat dos matrimonis de relleu: MARY PICKFORD, l'eternament jove, amb BUDDY ROGERS, i JEANNETTE McDONALD amb GENE RAYMOND. Les dues parelles han escollit, per a passar la lluna de mel, Honolulú, a l'illa d'Hawai, el paradisíac mar del Sud... Vegeu, a les fotos, les dues parelles en desembarcar a Honolulú lluint els clàssics collars de flors, signe d'amistat dels indígenes, costum estandarditzat a hores d'ara com els apatxes de Montmartre o els de Whitechapel.... A dalt, la parella ROGERS - PICKFORD, i a baix, RAYMOND - McDONALD (K.)

¿QUINA GARANTIA POT OFERIR ALS PRODUCTORS UN COMITÈ QUE HA DECEBUT COMPLETAMENT EN LA SEVA PRIMERA ETAPA?

Amb el títol «Voz de alarma» i «Más acerca del Comité», copiem del darrer número de «Mi Revista», aquest tercer article que reproduim integrament:

«Estábamos convencidos desde el primer día de que no predicábamos en el desierto de la indiferencia. Por eso no nos ha sorprendido (afirmaremos sin embages que lo teníamos previsto de antemano) que nuestra voz de alarma tuviese resonancia en algunos sectores de la Prensa. Efectivamente, nuestros primeros artículos han sido copiados y comentados. Nos place también la verdad que nuestra campaña sea muy discutida, poco censurada y —¿por qué no decirlo?— muy elogiada entre los trabajadores cinematográficos, que al fin se han percatado de la gravedad que entraña para el ramo el conflicto que nos ocupa.

Hemos dado en el clavo. Nestro primer artículo señalaba el peligro de que en la temporada 37-38 nos quedemos sin películas. El segundo trataba de la situación angustiosa de los estudios de doblaje, como primera etapa de esta crisis, situación que se extenderá a todo el ramo, cines incluso, de no acudirse a tiempo. En este tercer artículo vamos a examinar otros aspectos muy interesantes que pesan en el conflicto de un modo decisivo.

Para dar una idea clara de la cuestión quisimos enfocarla en términos generales, señalando como el punto neurálgico de la misma la cláusula del pacto de París relativo a la exportación de divisas. Este es el punto vital; pero sería curioso examinar si, hallada la fórmula, todavía incógnita, las actividades cinematográficas se encarrilan seguidamente por sus cauces normales.

Es preciso aclarar que lo que nosotros entendemos por normalidad es muy distinto de lo que pudiera llamarse un régimen de normalidad comercial. Desde el punto de vista de los intereses americanos, España está en un período de anormalidad comercial. De una parte hay un conflicto armado, una crisis económica que reduce enormemente las posibilidades económicas del negocio, mermado considerablemente hasta el borde de la ruina. Es una visión, si quereis, poco espiritual, pero real. Por otro lado—y aquí viene lo peor: agarrarse, señores, que hay curvas—los productores norteamericanos han de mantener sus relaciones a través de un COMITE ECONOMICO DE CINES, de un Comité, entiéndase bien, que explota 112 locales de Barcelona y su radio.

¿Qué garantía puede ofrecer a los productores un Comité que le ha defraudado completamente en su primera etapa? Obvia es la respuesta. El primer año de relaciones con ese Comité puramente de ensayo y tanteo. Cuando dos boxeadores se afrentan para un matx, el primer round, en buena técnica pugilística es de tanteo. Y los negocios tienen muchos puntos de contacto con una partida de boxeo. El Comité puede apuntarse ese primer round, pero no debe estar seguro de su victoria; no se envanezca de haber triunfado: su éxito, si realmente lo hubo, fué momentáneo.

EL COMITE DE CINES, partió de un error de principio fundamental. Al Comité Económico, tan aficionado a invocar el hecho revolucionario, hay que censurarle que haya pactado directamente con las potencies burguesas. Ha pasado por encima de las casas distribuidoras y de los genuinos representantes obreros de sus Comités, que hubieran podido ser unos eficacísimos colaboradores.

¿Ante estos antecedentes, no es lógico, del más elemental sentido común prever que los productores americanos no querran proseguir sus gestiones directamente con el COMITE ECONOMICO mientras no se resuelvan los asuntos pendientes?

No es una habilidad, ni mucho menos, el haber podido navegar una sola temporada contra viento y marea, cuando los que en realidad tienen la llave de los cines de Barcelona son las casas norteamericanas y no el COMITE ECONOMICO DE CINES. Este tendrá que responder de su actuación y someterse, ésta es la palabra, a las futuras exigencias que le hagan las casas.

Conste ahora una cosa. La fuerza de la razón nos obliga a expresarnos así: nos gustaría estar al lado del COMITE ECONOMICO, que unidos contra intereses que nos son extraños e ideologías que están en pugna con nuestro modo de pensar. Pero seguimos no olvidando que llevamos una campaña de altura, en la que hay unos hechos consumados y unas razones imposibles de destruir con sofismas; que este conflicto arrastraría, de producirse, al hundimiento en la miseria de miles de familias, cuya defensa desde aquí nos arrogamos. Hablar de concomitancias con esos elementos extraños, de campañas de tipo personal, nos parece, por eso, de una candorosa puerilidad.

Por todo lo expuesto creemos que la posición del COMITE ECONOMICO DE CINES es por demás comprometida y no sabemos si podrá resistir este choque sin haber sufrido una reforma radical que le ponga en condiciones de enfrentarse con las realidades. Nosotros decimos una cosa: toda la revolución que se quiera, pero con órden cuando se trata de asuntos económicos cuyo equilibrio estable es tan delicado. Aquí están enfrentadas dos fuerzas antagónicas: la nuestra revolucionaria y reformadora y la estranjera reaccionaria y conservadora. Ante esta verdad creemos que no se debe ir a repelo sino al contrario: adaptarse a las necesidades del momento y resolver las cosas por los cauces ordinarios

Este es el problema que creemos se planteará entre el Comité Económico y las casas productoras de películas extranjeras. Seguimos hablando por nuestra cuenta y en hipótesis, pero con una visión clara aunque particular, de la situación creada en el ramo cinematográfico. Ignoramos desde luego los propósitos del Comité sobre este particular y los planes de esas compañías con respeto al porvenir.

Pero si sabemos una cosa: que a la hora que escribimos estas líneas las casas distribuidoras siguen sin recibir películas y nadie se mueve para preparar la campaña próxima, inminente. Nada ha variado desde que escribimos el primer artículo: solo el calendario sigue avanzando vertiginosamente.

Sin embargo nos consuela o mejor dicho, nos infunde ánimo cuando tanta quietud reina en las alturas el saber que los Comités de Control de las casas—únicos elementos de enlace, mal que le pese al Comité Económico, que deberían haber intervenido en las relaciones entre ellos y las casas distribuidoras—, esos Comités, decimos, velando por los intereses de sus compañeros, se preocupan y trabajan en silencio.

Tal vez antes de mucho podamos atisbar por esta parte una vía de solución, si no definitiva al menos muy eficaz.»

DESQUADRES

Hom ha vingut lamentant-se que s'estrenessin els films sense una propaganda adient La manca de publicitat a la Premsa ha estat causa d'una completa desorientació del públic i, el que és més sensible, del fracàs d'algunes pel·lícules de vàlua que, per no ésser degudament preparades, han restat incompreses i acollides desfavorablement.

Però com que aquestes coses de la publicitat són d'una importància insignificant i l'estalvi, pel contrari, és una gran virtut, hom ha considerat interessant de suprimir les cartelleres i tot.

Així, almenys, la cosa resta equilibrada.

I qui no s'aconsola...

* *La nostra observació, però, té una rèplica molt planera i contundent. N'hi ha prou, en produir-la, de cenyir-se exactament a l'esperit d'aquell incontestable article únic de la Constitució individual: «Primer jo i després... jo.»*

Perquè allò de l'«égalité» i la «fraternité» de què tant es vanaren els revolucionaris francesos, és avui una cosa completament «demodée». Els corrents moderns imposen altres «concepcions».

No hi fa res que els treballadors dels diaris, amb la supressió de les cartelleres es vegin abocats a situacions difícils.

El cas és que el «cinema» floreixi espléndidament.

L'art —qui havia de dir-ho!— ha d'avantposar-se a tot.

* *A la cartellera del Catalunya hi llegim: «Sueños de amor eterno», per Katherine Hepburn i Alice Adams.*

Perfectament.

Cadascú interpreta les coses com pot.

L'únic que ens estranya és que al Coliseum no hagin anunciat a la seva cartellera: «Sueños de amor eterno», per Gary Cooper i Peter Ibetson.

Fóra interessant que es posessin d'acord.

No deixaria d'ésser una cosa pintoresca.

* *L'hora de la contractació de material per a la nova temporada ja ha sonat. Ja han començat a efectuar-se gestions per a obtenir els films de «reserva» que hi ha als magatzems d'algunes casas.*

Després caldrà anar a l'estranger per a efectuar-se gestions per a celebrar una entrevista amb els representants de les editorials estrangeres, en vistes a l'adquisició del material modern.

Nosaltres donaríem qualsevol cosa per a poder assistir a l'augmentada reunió.

Ens fa l'efecte que ha d'ésser un espectacle de primera categoria.

I amb l'avorriment dels programes d'ací!...

* *Ben pensat, però, no es pas gens estrany que hom hagi incomplert el Pacte de París en algunes de les seves clàusules principals.*

¿Es que avui estan destinats a altra sort els pactes?

Això perquè vegeu que la gent de cinema sap posar-se també sovint a l'altura de les circumstàncies...

Sobretot si són favorables, es clar.

* *Ara sembla que es comença a somoure una mica l'ambient cinematogràfic. Diversos companys periodistes, fins ara callats, han sortit de la seva inèrcia i ja fan sentir la seva veu d'«alerta».*

Creiem que tothom està despert, però no pas tothom ho sentirà.

I és que no hi ha pitjor sord que el que no vol sentir!

* *Seria un cas curiós anunciar, a mesura que s'estrenin els films en la nova temporada, la data en que foren editats.*

Podria donar-se el cas que n'hi sortis algun de «prehistòric».

Perquè ara no fóra res d'estrany que hom es trugués algun reconet.

El negoci és el negoci...

Josep SAGRE

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

Junta de Defensa Passiva de Catalunya

Als efectes de procedir a les inspeccions dels refugis o locals destinats a protegir els ciutadans de Catalunya contra les possibles agressions aèries i navals de tota mena, i a l'objecte que tots ells tinguin les necessàries condicions de seguretat i al mateix temps procedir a executar allò necessari per a completar la defensa passiva de Catalunya, d'acord amb el pla general, la Junta de Defensa Passiva de Catalunya ha disposat:

Que tots els Ajuntaments de Catalunya, les poblacions dels quals no siguin capital de vegueria, facin una relació escrita de tots els refugis construïts o en construcció i locals habilitats a tal fi del seu terme municipal, i que, amb la major brevetat les envilin a aquesta Junta de Defensa Passiva de Catalunya, Secció tercera Protecció Col·lectiva (Passeig de Pi i Margall, 116, primer).

Així mateix tots els ciutadans de Barcelona que en representació de col·lectivitats, industries o particulars que hagin intervingut o intervinguin en refugis de tota mena, caldrà també que per escrit s'adrecin a la Junta de Defensa Passiva de Catalunya i donin coneixement de la classe i lloc del refugi amb l'major urgència.

En el primer combat aeri de nit, un caça republicà destrueix un Junker i moren els seus tripulants, tots alemanys

Quatre aparells enemics més han estat abatuts pels avions lleials

Madrid, 26. — Al Ministeri de Defensa Nacional han facilitat el següent comunicat d'aviació de les tres de la tarda, del dia 26 de juliol del 1937:

Una de les esquadretes de caça dedicades a la vigilància nocturna per a impedir els bombardeigs sobre Madrid i els fronts propers, es posà en vol aquesta matinada a les 1'25, en rebre'n notícies que a la serra havien aparegut avions enemics.

Els nostres aparells volaven a altures diverses. Un d'ells, que anava a tres mil metres, adverti a l'E. de l'Escorial la presència d'un trimotor «Junker», que marxava a trenta o quaranta metres més baix. En ràpidíssima maniobra, el caça descendí fins a col·locar-se a la cua del «Junker», contra el qual obrí foc amb les seves quatre metralladores, a poquíssima distància. Molt aviat s'il·luminà l'avió alemany amb una doble flamarada per haver-se incendiat els plans. Encara cremant el «Junker», es defensà disparant contra el nostre caça, el qual seguia atacant-lo amb foc de metralladora.

L'avió facciós s'inclinà al mateix temps que inclava un descens vertiginós i un dels seus tripulants es desprenia en paracaigudes. Aquest aparell de salvament s'incendià també i l'aviador que hi anava s'estavellà contra terra.

En caure el «Junker» es produí una gran explosió per haver esclatat totes les bombes de què era portador i que no tingué temps de llançar.

Aquest matí s'han recollit els cadàvers de tres aviadors alemanys, molt a prop de l'aparell que va caure a les nostres línies.

Per efecte de l'explosió, el «Junker» ha quedat del tot destruït, i han aparegut escampades les restes en un gran espai de terreny.

Les plaques del motor indiquen que la procedència d'aquest aparell era nord-americana.

El tinent Carles Castejon, autor d'aquesta feta ha estat ascendit a capità.

Encara que amb ocasió de la guerra europea es lliuraren alguns combats nocturns, es registra ara per primer cop en el món el cas d'abatre un avió a l'altre durant una combat aeri sostingut a la nit.

A dos quarts de vuit del matí, les nostres bateries antiaèries emplaçades a les proximitats de Villanueva de la Cañada han abatut un altre trimotor «Junker», que ha calgut també als nostres rengles. Els seus tripulants que eren tres, han mort.

A dos quarts de nou del matí, quaranta aparells de bombardeig i quaranta caces enemics s'han presentat sobre les nostres línies de Villanueva de la Cañada i Quijorna. Avisats els nostres caces, han acudit allí. Els aparells de bombardeig han fugit, i en el combat sostingut entre caces lleials i enemics han estat abatuts dos aparells facciosos, marca Fiat.

Poca estona després, una esquadreta de gran bombardeig, pertanyent a la nostra armada aèria, ha estat atacada per caces enemics. Un dels aparells nostres de bombardeig s'ha defensat amb tanta sort, que ha destruït, encenentlo, un caça que l'atacava.

Aquesta tarda, canvi d'impressions al sots-Comitè de Londres

Londres, 26. — Totes les potències representades en el Comitè de no intervenció reberen el dissabte passat el qüestionari britànic. Les potències representades a l'organisme de la no intervenció hauran tingut temps suficient per tal de fer-se una idea del contingut del document i, per tant, aquesta tarda, a les quatre, podran comunicar les seves impressions a lord Plymouth durant la reunió del sots-Comitè.

El lliurament per endavant a les delegacions del text del qüestionari i la convocatòria per a aquesta tarda del sots-Comitè, plantegen la qüestió de saber si el qüestionari esmentat és un projecte definitiu o solament uns punts que poden servir de base de discussió i, per tant, ésser objectes d'esmenes.

Als cercles polítics i diplomàtics s'té la impressió que es tracta d'un projecte susceptible d'esmena. Efectivament, es preveu una reunió del sots-comitè per al pròxim divendres, dia en què es coneixeran ja les contestacions oficials. Per tant, la reunió d'aquesta tarda sembla que únicament servirà per a procedir a un canvi d'impressions.

Gèneres de punt
MITGES
«ORO»
Gonzalo Comella
Enric Fontbernat, 10
(Abans C. Casañas)

ENCARA NO HA ACABAT LA GRAN BATALLA DE MADRID

Madrid, 26. — «EL SOL» es refereix a la lluita de Brunete i escriu: «Por encima de todas las vicisitudes, nuestro triunfo proseguirá, siguiendo siempre a nuestros mandos militares. Vendrán aún muchos movimientos de avance y aun de repliegue; pero cuando se considere terminado el combate, cuando haya terminado la gran batalla del frente de Madrid, el ejército republicano extenderá su triunfo hasta conquistar toda España y salvar a nuestro país de las garras criminales del fascismo.»

Troballa d'armes, a Figueres

Figueres, 26. — La policia d'aquesta localitat ha efectuat un important servei. Ha consistit l'esmentat servei en la troballa de 150 bombes tipus «Universal», 2 mosquetons, un fusell i gran quantitat de municions.

Aquesta troballa fou en un escorcoll efectuat a la Torre Bach d'aquesta ciutat que fins fa poc fou ocupada per elements de la C. N. T.

La renovació de les Juntes de Sindicats Agraris a Girona

Girona, 26. — Ahir van efectuar-se eleccions per a la renovació de les juntes directives dels Sindicats Agraris.

En un 50 per 100 dels Municipis de la comarca no hi hagué lluita pel motiu d'haver-se presentat una sola candidatura.

En els llocs on hi hagué lluita, l'elecció fou normal, però a última hora hom té notícies que s'han formulat alguns protestes.

Signora el resultat de les eleccions perquè les actes han estat tramesa a Barcelona.

Havia robat 110 pesseles a la "Monyos"

A petició de Joana Vela ha estat detingut Julià Juan Tomàs per haver-la amenaçat de mort. Joana acusa també el Julià d'haver pres part a diversos atracaments i robatoris; hi ha també una denúncia contra l'esmentat individu per haver-se apoderat de 110 pesseles de la popular «Monyos».

Quan estrobava a la Delegació de les Drassanes el Julià ha tractat de fer-se escapol, i ha estat novament detingut al carrer de l'Arc del Teatre, després d'una accidentada persecució i d'haver-se disparat diversos trets contra ell.

Shang-hai
Ramola de Catalunya, 9
Cada dia. ACADEMIA DE BALL de 6 a 9 i d'11 a 1
ORQUESTRES HAVANOLA-JAZZ I EMPORIUM
Acurat servei al taulell
BARMAN PERET

ELECCIONS A ROMANIA

NO HI HA CANVIS EN LA POLITICA ROMANESA

Bucarest, 26. — Les eleccions celebrades ahir pels Consells generals departamentals, tingueren lloc en setze departaments. Segons resultats coneguts aquest matí, els resultats obtinguts són:

Partit Nacional Camperol, 120 000 vots.
Partit Liberal Governamental, 110 000 vots.
Partit Nacional Cristià, 45 000 vots.
Front Romanès, 37 000

Als altres departaments on se celebraren eleccions en els mesos anteriors, els resultats foren:

Partit Liberal, 347 000 vots
Partit Nacional Camperol, 307 000.
Partit Nacional Cristià, 200 000.
Front Romanès, 121.000

El Partit liberal obtingué ahir la majoria en vuit departaments; el Partit nacional camperol en set; el Partit nacista cristià en un departament.

El Front Romanès, dirigit per Vaida Voivode, ex-president del Consell, es presentava per primera vegada davant el cos electoral.

La minoria alemanya dividida en matisos hitlerians, ha perdut la seva posició electoral en els departaments de Transilvània, Bucovina i Bessarràbia.

Es concedeix gran importància a la campanya electoral que ara acaba ja que la legislatura toca al seu fi i el Partit liberal es retirarà del Poder a principis de tardor.

A partir del pròxim primer d'agost, els deutes de la Hisenda de l'Estat anteriors al 30 de juny darrer, hauran de fer-se efectius amb un recarrec del 10 per 100. Liquidant-los abans d'acabar el mes corrent, restarà reduït aquell recarrec al 5 per 100. Contribuents: aproteu-vos d'aquest benefici.

Argentina reacciona a favor de l'Espanya republicana

Buenos Aires, 26. — A Valle Blanco i Tres Arroyos, s'ha posat en pràctica per la Comissió de la Junta de Socors a Espanya, el sistema de racionament a fi de recaubar queviures per als nostres combatents. Durant la primera setmana del mes en curs, la citada institució ha recaptat la suma de 2.300 pesos. També a Mar del Plata, se celebrà una festa a honor de l'Espanya Republicana, i es recaptà una important quantitat. A aquest homenatge acudiren persones de totes les classes socials, que es pronunciaren amb indescriptible entusiasme a favor del nostre poble.

Diversos periòdics d'America es pronunciaren en tons encesos a favor de la nostra causa i defensen el poble espanyol.

El Japó segueix la seva marxa bèl·lica

Pequin, 25. — El general Hsi-Un-Ping, sots-cap de l'Estat Major general de l'Exèrcit de Nanquin, ha sortit de Pequin. Hom manté una discreció absoluta sobre la conferència que el general ha celebrat amb els caps del Consell polític d'Hopei i Xahar, principalment amb el general Sun-Xe-Yuan, però sembla que la seva visita demostra una certa incertitud en el Govern de Nanquin referent a l'actitud de les autoritats xineses d'Hopei i Xahar envers el Japó.

Per altra banda, segons notícies de font xinesa, la guarnició japonesa de la Xina del nord, pretextant que les tropes del Govern central segueixen concentrant-se al sud d'Hopei, ha adoptat una nova actitud amenaçadora. Les autoritats militars japoneses de Pequin presentaren noves demandes al Consell polític d'Hopei i Xahar per tal d'obtenir que dos regiments de la 132 Divisió, que substituïren a Pequin les tropes de la 137 Divisió, evacuin aquesta zona.

TROPES JAPONESES ENTRE PEQUIN I TIENTSIN

Toquio, 26. — Comuniquen de Tientsin a l'agència Domei que cal témer que la guarnició japonesa no es vegi obligada a castigar vigorosament les tropes xineses que obstrueixen les línies de comunicacions japoneses entre Pequin i Tientsin.

Mentre s'espera l'arribada de reforços japonesos regna inquietud sobre la sort que hagi pogut córrer el batalló de telegrafistes assetjat a l'estació de Langfang per les tropes xineses en nombre superior i proveïdes de granades i metralladores. Aquest batalló tingué ja diversos ferits greus en l'acció del 25 de juliol en l'assalt de la 37 divisió quan intentava reparar les línies telefòniques tallades pels xinesos.

El Govern colombià condemna la invasió d'Espanya pel feixisme internacional

Bogotà, 26. — La Cambra Popular de Colòmbia aprovà per unanimitat el dia 21 una proposició de fervorosa adhesió al Govern de la República i al poble espanyol, ensemb que consigna en aquesta proposta la mes viva condemnació per la invasió que sofreix la nació espanyola per les potències feixistes.

EDICTE DE LA COMISSIO DE RESPONSABILITATS

S'ha publicat el següent Edicte:

Pel present edicte hom fa avinent la vertència, davant la Comissió de Responsabilitats de la Generalitat de Catalunya, dels expedients contra les persones que a continuació s'esmenten, per tal que, durant el termini de deu dies, tots els ciutadans o entitats que tinguin alguna allegació a fer, o dada a aportar, amb referència als esmentats expedients, l'adrecin, per escrit, a les Oficines de la Comissió (Corts Catalanes, 617), per tal que restin incloses en els dits expedients, als efectes oportuns.

Gabriel Aixelà Vilau; Francesc d'A. Camuó Batlle; Ricard Badosa Nogué; David Arderiu Mitjans; Pere Dalmau Gorina; Félix Negrete Ravella; Carme Rafel Margenedas; Emili Lecuona Garcia Pueyes; Claudina Aixelà Juve; Baldiri Flavià Fernández; Miquel Llop Roc; Emili Opelt del Castillo, Màrius Rivière Manén; Jaume Sabaté Poblet; Joan Vallès Pujals; Dolors Dardet Bonaplata; Quirze Flaquer Barraquer i Josep Blanc Blanc.

LA CIUTAT MARXA

ASSOCIACIO D'AMICS DE LA UNIO SOVIETICA. — D'acord amb el Sindicat de Treballadors de Banca i Borsa, s'ha organitzat un cicle de conferències les quals tindran lloc a l'estatge de l'esmentat Sindicat (Rambla Catalunya, 8, pral.), tots els dimarts, a les sis de la tarda, i el company Pau Balsells parlarà dels temes següents:

«La Propietat a la U. R. S. S., dia 27 de juliol; «La Família a la U. R. S. S., dia 2 d'agost; «El Treball a la U. R. S. S.; dia 10 d'agost; «La Dona Soviètica, dia 17 d'agost; «L'Escola a la U. R. S. S., dia 24 d'agost; «L'Herència a la U. R. S. S., dia 31 d'agost.

Aquestes conferències seran il·lustrades amb projeccions i els assistents podran fer preguntes relacionades al temes tractats.

CERQUEN ELS ASSASSINS DEL "CHARLES"

Ha retornat de Sarinyena i d'altres llocs del front, el jutge senyor Galbe, el qual s'havia desplaçat per tal de fer les gestions necessàries per a la detenció dels autors de l'assassinat de l'oficial d'una columna del POUM, «Charles».

La policia, qua ja posseix una pista, treballa activament per a la detenció dels autors.

DESAFECTES AL REGIM

Per ésser desafectes al règim actual, la policia ha detingut [illegible] Costa i Comes, Rosa Sallas [illegible] Mercè Solegrau, Esteve Ordal i Vallobera, Ramon Vinyamata [illegible] rona, Ignasi Veguer i Campas, Manuel Bonal i Joan Torrents [illegible] tran.

Important troballa d'armes

Madrid, 26. — La policia madrilenya en els seus constants treballs per a depurar la reraguarda, s'ha incautat avui de les armes que s'esmenten les quals restaven amagades a determinada casa: 43 pistoles de diversos calibres amb llurs corresponents carregadors; un mauser metrallador; una maleta amb gasos asfixiants; una bomba de mà; 24 escopetes; 7 rifles; un fusell; una telèfona; 4 fusells metralladores, sistema alemany; deu caretes contra gasos; 115 cartutxos de fusell i gran quantitat de municions de pistola, més una porra plegable.

També la policia ha practicat un altre servei i ha procedit a la detenció de dos individus, els quals han estat posats, segons llurs edat, a disposició de l'autoritat militar o civil i altres els ha posats a disposició dels batallons de fortificacions.

La S. de N. celebrarà una reunió decisiva el vinent setembre

Mussolini pretén mediatitzar l'organisme que ha de «garantir» la pau

Ginebra, 26. — L'article que Mussolini ha publicat en «Il Popolo d'Italia» es continuació de l'ofensiva que lap remsa feixista rebé ordre d'iniciar per a protestar de la intervenció del representant de Mèxic en l'última assemblea de la Societat de Nacions. Com se sap, el representant de Polònia, senyor Pomarski, que segueix sempre dòcilment les instruccions feixistes, intentà una maniobra per tal d'expulsar de la Societat de Nacions la representació d'Etiòpia. La maniobra estava realitzada des de feia temps aprofitant-se d'una rectificació de poder de l'Assemblea. El representant de Mèxic, senyor Zavela, amb la seva encertada intervenció, feu fracassar la temptativa.

Des de fa alguns dies, els periodistes feixistes reberen ordre d'atacar la Secretaria de la Societat de Nacions, acusant alguns alts funcionaris d'haver consentit al senyor Zavela que sortís al pas de la maniobra del delegat polonès. L'article de Mussolini segueix denunciant el malhumor del «duce» davant el fet que fora d'Albània, Suïssa i Guatemala, ningú no vulgui reconèixer l'imperi. Però hi ha més que malhumor en l'article del «duce»: hi ha la continuació d'una gran maniobra de gran abast que Mussolini vol realitzar per a la pròxima reunió de la S. de N. de setembre, que ha d'ésser importantíssima i potser la decisiva de la S. de N.

Mussolini no ha tingut mai intenció d'abandonar la S. de N. Ha fet que els seus representants amenacessin amb la retirada d'aquesta per a esporugir els francesos, candorosos sempre que es tracta de no voler comprendre la política feixista. Mussolini ha volgut romandre a la Lliga per a poder sabotejar-la des de dins. Ell, que acusa alguns vice-secretaris —concretament el francès i el rus— no parla per res del senyor Pilotti, vice-secretari de la Societat de Nacions. El senyor Pilotti és el vice-secretari que està més a prop del secretari senyor Avenol i té al seu càrrec assumptes delicats. Naturalment, tant aquest senyor Pilotti com altres funcionaris feixistes, són enemics de la Lliga, pagats per la mateixa Societat de Nacions. La lliure actuació d'aquests funcionaris feixistes de la Societat de Nacions —feixistes italians i d'altres països— no pot ésser completa, no obstant, gràcies a existir el control d'altres funcionaris.

En vigilies de la reunió de setembre, Mussolini anticipa les línies de les seves ofensives: donarà el gran cop mortal contra la Lliga (anunciant la denúncia de la ficció de la igualtat de drets dels petits Estats), però encarregarà a algú d'una mediació. El Duce renuncia a acabar amb la Societat de Nacions a condició que es lliurin les vice-secretaries d'aquesta a representants dels Estats feixistes i es nomeni secretari general un representant d'algun Estat «neutral»: Suïssa? Sembla que s'està negociant en aquest sentit. Un suís de l'estil de Motta val més que el mateix Pilotti. Amb això la Societat de Nacions seguirà en peu, però controlada per Mussolini, que de cap manera desitja la mort de la institució ginebrina.

Captura de bestiar

Cabeza de Buey, 26 (Del nostre enviat especial). — Mitjançant un audaciós cop de mà, donat pels nostres soldats sobre territori enemic, foren fets presoners onze paisans i s'ha capturà cinc-cents caps de bestiar.

Els presoners procedeixen dels pobles de Berdas Campillos, Oliva de Mayda i Alconera, pobles que es troben a més de 30 quilòmetres de les nostres línies.

Procureu, a benefici propi, que abans de finir el corrent mes de juliol, la vostra industria, comerç, establiment o empresa hagi liquidat tots els seus deutes amb la Hisenda de l'Estat.

LA C.N.T. DEFENSA EL GOVERN LARGO CABALLERO

Madrid, 26. — Cinc hores durà el míting celebrat ahir per la Comissió de Propaganda confederal i anarquista al Monumental Cinema i que fou retransmès a altres llocs, que també eren plens de públic.

Presidí Pere Falomir i parlaren Josep Garcia Pradas, director de «C N T», Miquel Gonzàlez i, per últim, l'ex-ministre de Comerç Joan López. La primera part del seu discurs fou per a atacar el proselitisme efectuat a la reraguarda i als fronts.

Ocupà del problema polític i negà que el Govern actual sigui l'autèntica representació del Front Popular, puix que no és representat per tots els grups antifeixistes.

Té la representació d'una gran massa del poble espanyol, però no la de tots els revolucionaris espanyols. Digué que el Govern Largo Caballero representava a tots els sectors polítics i obreristes d'Espanya.

Basant-se en les paraules pronunciades en el recent discurs del Cap de l'Estat, digué que el poble espanyol és enemic del règim de força. En els primers dies d'enguany s'alçà també la veu del President de la República per tal de dir que el poble espanyol, conquistada la seva llibertat, diria el règim que voldria. Ha tornat a dir-ho ara. La C. N. T. està d'acord amb aquesta afirmació d'Azaña i no pot acceptar la maniobra d'un partit que vol crear procediments diversos per a augmentar llurs militants, inclús amb el comissariat de guerra i amb l'organització d'escoles docents.

Afirmà que la C. N. T. no pot acceptar la proposta del Comitè de Londres i després d'uns atacs al ministre d'Agricultura per haver afirmat en actes públics.

Féu un extens resum de la seva actuació dient que en els quatre mesos de guerra el Govern Largo Caballero deixà un contingent considerable de divises, producte de la labor del Ministeri de Comerç.

Defensà també l'actuació de Frederica Montseny al Ministeri de Sanitat i rebutjà l'afirmació que hi ha incontrolats a la C. N. T.

L'acte que començà poc abans de les onze del matí es donà per acabat pel President a les tres de la tarda.

Els deutors a la Hisenda per contribucions i impostos de l'Estat o per qualsevol altre concepte, els deutes dels quals siguin anteriors al trenta de juny darrer, podran liquidar llurs rebuts dintre del corrent mes de juliol sense satisfer altre recàrrec que el del 5 per 100 corresponent al Tresor.

DARRERES INFORMACIONS

GRAVISSIMA SITUACIO A XINA

Les comunicacions entre Pequin i Tientsin, interrompudes

Tientsin, 26. — Aquesta nit s'ha registrat una violenta batalla a Lang Fang. Les tropes xineses de la 38.ª divisió obriren un nodrit foc d'artilleria i metralladora sobre les tropes japoneses que intentaven arranjar les línies telefòniques. Després de l'arribada de reforços japonesos, els avions bombardejaren amb gran intensitat les casernes de les tropes xineses.

Aquest primer atac aeri causà nombrosos morts i danys materials importants. Les tropes xineses es veieren obligades a replegar-se. L'acció de càstig en qüestió, ha acabat aquest matí amb l'ocupació de l'estació i casernes xineses. Les forces japoneses persegueixen els efectius xinesos.

Les comunicacions ferroviàries i telefòniques entre Pequin i Tientsin han quedat interrompudes. [illegible] portantveu japonès declara que la situació és gravíssima.

ULTIMA HORA PREGA A TOTHOM QUE HAGI D'ENVIAR-NOS NOTES, AVISOS, ETC., QUE HO FACI AMB L'ANTICIPACIO NECESSARIA I REDUITS AL MAXIM. L'ESCASSETAT DE PAPER NO ENS PERMET PUBLICAR NOTES EXTENSES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

El President d'Euscadi, a Catalunya

"Estic emocionat per l'acolliment que ha tingut el poble català per a la meva persona", digué Aguirre, a l'Ajuntament

De tornada de l'excursió a Montserrat, dissabte a dos quarts de vuit del vespre visità l'Ajuntament de Barcelona S. E. el President d'Euscadi, A. J. de Aguirre.

El President sortí del Palau de la Generalitat amb el conseller de Cultura senyor Pi i Sunyer, el sots-secretari de la Presidència senyor Rouret, el cap dels Mossos d'Esquadra coronel Gavarri, el cap de Premsa del President de Catalunya senyor Joaquim Vilà, el cap de cerimonial senyor Balada, el comissari de Propaganda senyor Miravitlles i el senyor Altaba.

El president Aguirre anava acompanyat del ministre de Justícia del Govern de la República senyor Manuel de Irujo i del delegat del Govern Basc a Catalunya, excelentíssim senyor de Areitioaurtena.

Esperaven els ilustres visitants a l'Ajuntament l'alcalde senyor Hilari Salvador, el president de l'Assemblea Municipal, senyor Puig Elies i la quasi totalitat dels regidors de les minories municipals i molts alts funcionaris.

Rete honors al President la Guardia Municipal, comandada pel seu cap senyor Sanç.

El senyor Aguirre es dirigí a la sala de l'Alcaldia, on fou rebut per l'alcalde Hilari Salvador i pels representants de les minories municipals que composen l'actual Ajuntament.

Aguirre adreçà uns mots de salutació al representant de la ciutat aquest correspongué amb uns mots d'afecte per al nostre ilustre hoste i per al poble que representa.

Tot seguit el senyor Aguirre, acompanyat de l'alcalde, regidors i les altres personalitats, recorregué sales principals de l'Ajuntament.

La primera sala que se li mostrà fou la dita sala de Jofre, lloc on es reuneix el Consell Permanent Municipal; després es passà a la sala de les Cròniques, on el senyor Aguirre preguntà el significat de les pintures que s'hi mostren, i que li fou explicat pel conseller de Cultura senyor Pi i Sunyer, pel senyor Hilari Salvador i pel senyor Puig Elies. El president Aguirre es mostrà entusiasmat de la bellesa i el significat de les magnífiques pintures de Sert.

Del saló de les Cròniques es passà al Saló de Cent, on els repòrters gràfics feren una fotografia al President, junt amb els seus acompanyants. Un cop feta la fotografia es passà al saló de sessions, on es donà un lonx.

Després del lonx el senyor Aguirre torna a la sala presidencial de l'Ajuntament, i aleshores el senyor Hilari Salvador feu la presentació dels regidors municipals que assistien a la visita de S. E.

PARAULES D'HILARI SALVADO

El nostre alcalde, despres d'haver fet la presentació dels regidors pronuncià uns mots de salutació al president Aguirre, i digué que Barcelona se sentia orgullosa de tenir com a hoste l'home que representava el poble martiritzat de l'estimada i germana Euscadi.

—Rebeu en la vostra persona, senyor President, digué l'alcalde, la salutació més emocionada del poble de Barcelona, que us estima i honora pel que vós representeu en aquests moments de lluita contra el feixisme.

CONTESTA EL PRESIDENT BASC

«Estic emocionat, comença dient el senyor Aguirre en contestació a les paraules pronunciades per l'alcalde, de l'acolliment que ha tingut Catalunya per a la meva persona. Tots aquests honors i aquest entusiasme del vostre poble envers meu, el trasbassa integrament als heroics lluitadors bascos, que saben morir tot defensant la nostra Pàtria»

Aguirre, després d'haver pronunciat aquestes paraules, prengué comiat de tots els presents a l'acte, tot fent vots per una ràpida victòria del poble sobre el feixisme.

El nostre alcalde volgué, encara, acompanyar l'ilustre visitant fins a la porta de l'Ajuntament on es repetiren les mostres d'efecte de tots els presents per a S. E. el president d'Euscadi.

Recepció al President Aguirre, a l'Ajuntament (Centelles)

Els Presidents COMPANYS i AGUIRRE a Montserrat

Cinc instantànies, preses per Centelles i Sagarra, de la visita efectuada el passat dissabte a Montserrat pels Presidents de Catalunya i Euscadi

Els Presidents Companys i Aguirre reberen ahir l'adhesió entervorida dels catalans

Al camp d'instrucció de Pins del Vallès i al Parc de Montjuic, els dos Presidents foren entusiàsticament aplaudits

Ahir, al voltant de dos quarts d'onze del matí, el President Euscadi, senyor Josep Antoni d'Aguirre arribà al Camp d'Instrucció que el Comité Pro Exèrcit Popular Regular té emplaçat a Pins del Vallès. El senyor Aguirre anava acompanyat del ministre de Justícia, senyor Irujo; el representant d'Euscadi a Catalunya, senyor Areitioaurtena; el senyor Pere de Basaldua, secretari particular del President; Ricard Altaba, secretari general de la Delegació d'Euscadi; senyor Arechavaleta, president de la Cambra Basca de Comerç i Navegació, i els senyors González Maroto i Díaz de Mendibil.

El President Aguirre fou saludat a la porta del camp pel tinent coronel senyor Soriano, comissari general dels Camps d'Instrucció, el qual li donà la benvinguda en nom de tot el personal del Camp. També fou saludat per una comissió del Comité Pro Exèrcit Popular Regular.

La comitiva fou rebuda als acords de l'himne basc i immediatament el President passà revista a la secció de la Brigada Basca que li havia retut honors. Seguidament el senyor Aguirre i acompanyants revistaren la Brigada Basca que s'educa militarment al camp de Pins del Vallès. Aquesta estava correctament formada al centre del seu campament, portant al front la gloriosa bandera d'Euscadi, la qual fou saludada amb profunda emoció pel President. Després el senyor Aguirre pronuncià una vibrant allocució als soldats bascos, exhortant-los a la disciplina i encomanant-los que seguissin l'exemplar conducta dels germans que havien caigut per defensar la Pàtria èuscara. El President d'Euscadi parlà després en l'idioma de la raça basca als soldats que es preparen per a acudir en auxili de llur país.

En el xalet del Camp d'Instrucció fou ofert un lonx, durant el qual vàrem tenir ocasió de parlar breus moments amb el President senyor Aguirre i amb el ministre del Govern de la República senyor Irujo. El primer va manifestar sincerament que restava meravellat, ultra de la disciplina dels soldats i dels alumnes del Camp, de la perfecta organització dels diversos campaments. El senyor Irujo donà prova també de l'excellent impressió que li havia causat el Camp i totes les seves dependències, i tingué frases d'elogi per l'actuació del Comité Pro Exèrcit Popular Regular.

A dos quarts de dotze del migdia, el President i els seus acompanyants abandonaven el Camp de Pins del Vallès, també als acords de l'himne nacional basc i entre afectuoses salutacions dels representants del Comité Pro Exèrcit Popular i de l'alcalde i secretari de l'Ajuntament de Pins del Vallès, els quals havien acudit a saludar el President en nom i representació del poble.

A LA TOMBA DE FRANCESC MACIA

El President Companys sortí ahir de la Presidència a un quart de cinc de la tarda. Acompanyat del President d'Euscadi, Josep Antoni d'Aguirre; del ministre de Justícia, Manue Irujo; delegat d'Euscadi a Catalunya i senyora, secretaris del President d'Euscadi i altres persones, s'adreçà al cementiri de Montjuic.

El President d'Euscadi diposità un ramell de flors, lligades amb cintes dels colors de Catalunya i Bascònia, damunt la tomba de Francesc Macià.

El senyor Aguirre pronuncia les paraules següents: «Que la seva memòria sigui per al bé de Catalunya».

AL PARC DE MONTJUIC

A les sis de la tarda els dos presidents arribaren al Parc de Montjuic on es celebrava el festival d'ajut català a honor d'Euscadi.

En arribar els senyors Companys i Aguirre al Parc de Montjuic foren ésser rebuts amb una [illegible] dable. Els visques a Catalunya i Euscadi foren contestats unànimement per la gran gentada que s'havia congregat al peu del gran brollador on tenia lloc l'esmentat festival.

Una cobla executà «Els Segadors», i a continuació el «Guarnikako Arbola», sense que minvessin els aplaudiments ni que es deixessin de donar visques a les dues nacionalitats germanes.

Costà gran treball que els dos Presidents poguessin arribar a la tribuna presidencial. Per fi, després d'ésser objecte d'efusives mostres d'adhesió de part del poble allí congregat, s'hi pogueren atanyar.

Foren rebuts els dos Presidents amb tots els honors. Els espatadanzaris els feren un arc de triomf amb llurs sabres per dessota dels quals passa en enmig d'una gran ovació. La senyora Rosa Sagarra i altres membres de la Comissió organitzadora del festival els acompanyaren fins el lloc que els tenien reservat.

Els dos Presidents abans de seure's a la tribuna, hagueren de corrispondre als aplaudiments i visques que els dedicarà la multitud enfervorida. Els acompanyaren la muller del President de Catalunya, el ministre senyor Irujo, el conseller de Finances, Josep Terradelles, acompanyat de la seva muller i germana; el conseller de Governació, Antoni Maria Sbert; el delegat d'Euscadi i senyora; el secretari de la Delegació Basca i senyora; Rosa Segarra, Puig Elies; el President de l'Assemblea Municipal, acompanyat de diversos regidors; Guinart, del Comité Permanent d'Esquerra Republicana de Catalunya, i altres personalitats.

Els presidents Companys i Aguirre presenciaren bona part del festival d'Ajut Català. Veieren els ballets catalans, executats per diversos Esbarts de Dansaires; unes sèries de balls bascos, a càrrec dels espatadanzaris; les cançons cantades per diversos orfeons de Catalunya, dirigits pel mestre Pérez Moya, i a les set del vespre abandonaren el recinte de Montjuic.

Si grandiosa havia estat la rebuda que el poble de Catalunya havia fet al seu President i al de la terra germana d'Euscadi, no ho fou menys el comiat que els ofrenà.

Els visques a Euscadi i a Catalunya no eren interromputs més que pels aplaudiments de la multitud. També hagueren de passar els dos Presidents per sota de l'arc fet pels sabres dels espatadantzaris, i els visques no cessaren fins que el cotxe en el qual anaven sortí del recinte de l'Exposició.

Activitat republicana al sector d'Osca

Són ocupats llocs estratègics a Loma Verde i Carrascal

Sarinyena, 25. — Aquests dies, sense que amb prou feines ningú no se n'adoni, les tropes republicanes realitzen operacions al sector d'Osca, i aconseguiexen els objectius que el comandament assenyala. Un destacament prengué per assalt un cim immediat a la famosa Loma Verde, tan pròxim, que virtualment en forma part integrant. L'ocupació es va fer amb una gran brillantor i valentia. Una altra de les operacions ha estat l'avanç pel Carrascal, d'una manera realment brillant, en les quals han estat ocupats uns centenars de metres de terreny en un indret estratègic, de tan valor, que serveixen per a dominar amb les metralladores la carretera de Jaca, per la qual, durant el dia, no pot transitar cap vehicle dels facciosos.

El sergent d'enginyers Joan Ferraz, pertanyent a l'anomenat batalló de Talps, que era l'encarregat de les fortificacions, anuncià als seus companys que aniria a una trinxera feixista i que tornaria amb un fusell. Durant la nit efectuà la incursió a la trinxera i tornà amb l'arma que havia promès.

A tot el front les tropes donen exemple de valor, i en alguns indrets comencen a prendre petites posicions que constitueixen una amenaça per a certs llocs ocupats pels facciosos.

Caigué el 19 de juliol en l'assalt a les Drassanes

Ahir fou homenatjat Joan Fuster

Els agents de la Comissaria sisena (Concepció) als quals s'uniren altres companys del mateix Cos i diversos amics particulars i polítics del valent lluitador, reteren ahir matí un homenatge públic al que fou llur camarada Joan Fuster i Segú, mort el 19 de juliol de l'any passat, quan junt amb el poble i les forces lleials a la República prenia part a l'assalt de les Drassanes, on s'havien fet forts alguns nuclis facciosos.

L'acte consistí a dipositar uns rams de flors i unes corones a l'indret on va caure mortalment ferit Joan Fusté, junt amb el diputat Amadeu Collderforns, carrer d'Anselm Claver, cantonada a l'edifici de Dependències Militars.

Del Casal d'Esquerra d'Estat Català, de Gràcia, assistí també una nodrida comissió, acompanyada de la bandera de l'entitat, amb la qual fou cobert el retrat de l'heroi. Després d'un minut de silenci, el comissari cap de la Concepció, Josep Sabrafèn, en representació del comissari general i com a cap del districte al qual va pertànyer Joan Fuster, va dipositar al peu del retrat de l'heroi un ramell de flors. Seguidament, els agents de la Comissaria dipositaren un altre ram.

A continuació anaren dipositant corones i rams, tots els quals, com els anteriors, ostentaven inscripcions patriòtiques, la Comissaria del Paleu de Justícia, Casal d'Esquerra Estat Català, de Gràcia; Comissaria de la Brigada de Ferrocarrils, amb el cap Càndid Fernàndez i nombrosos agents.

Teresa Segú i Montserrat Fuster, mare i germana, respectivament, de l'heroi caigut, assistiren a l'acte d'homenatge. Silencioses i amb l'ànima adolorida presenciaren el tribut que hom retia a aquell que havia vessat la seva sang i que havia donat la seva vida en defensa de la llibertat.

Després d'haver estat dipositats els rams i les corones, el cap de la Sisena Comissaria, Josep Sabrafèn, adreçà als presents unes vibrants paraules posant de relleu el patriotisme dels caiguts el 19 de juliol en l'assalt a les Drassanes, entre els quals hi havia l'amic i patriota Joan Fuster.

Estimulà tothom a imitar la conducta de Joan Fuster, que va saber ofrenar la seva vida i la seva joventut al triomf de la llibertat.

A continuació una militant del Casal d'Esquerra Estat Català, de Gràcia, glossà breument el significat de l'acte que es celebrava i dedicà un homenatge als herois caiguts.

Amb visques a la República, a Catalunya i a la llibertat, acabà el senzill i emocionant acte.

El Socors Roig Internacional, en homenatge de simpatia i ajut a les víctimes d'Almeria

Parlaments de Maria D. Bargalló, Pasqual Leone i Serra Hunter

Ahir al matí tingué lloc al Gran Price, organitzat pel Socors Roig Internacional, un acte de simpatia i ajut als damnificats d'Almeria.

Presidí Serra Hunter, president de la Secció Catalana del S.R.I. L'acte fou radiat.

Feren ús de la paraula Francesc Grau i Ramon Vinyes, pel Comité Local del S. R. I., després dels quals s'adreçà al públic Joaquim Casamitjana, d'«Estat Català».

Dolors Piera, del PSU, insisteix en els conceptes dels oradors anteriors i diu que cal exigir de tothom el més estricte compliment de les ordres de mobilització militar dictades pel govern.

Acaba dient que seran les dones les que vetllaran perquè no resti a Catalunya un sol emboscat.

Maria Dolors Bargalló, per Esquerra Republicana de Catalunya, expressa la seva indignació per la gent que oblidant-se de les víctimes que ha produït la criminal agressió de l'aviació feixista, fan cua a les taquilles dels trens per a anar a esplaiar-se a les nostres platges.

Aquests que han marxat mentre Barcelona plora encara les seves víctimes, no són digne d'anomenar-se catalans.

Afegeix que els que afirmen que Catalunya no ha fet res per a la guerra només veuen les terrasses dels cafès i els locals d'espectacles públics abarrotats de públic i s'obliden dels herois anònims del front i dels que treballen incansablement a les indústries de guerra.

Tracta de la qüestió dels refugiats i diu que hi ha entre nosaltres una munió de gent jove apta per a empunyar les armes. Són els que prenen «cocktails» als cafès i que diuen continuament que Catalunya no ha fet res per a guanyar la guerra.

Les dones de Catalunya —acaba dient—, fem el jurament que ocuparem tots els llocs de treball i de perill que deixin els homes per tal que se'n puguin anar al front de lluita.

Tot seguit, Josep Muni, conseller municipal de Barcelona, parlà per la U. G. T.

Diu que la U. G. T. acudeix a tots els llocs on es labora per la unitat antifeixista, imprescindible per a l'assoliment de la victòria.

Saluda el públic en nom de la Primera Conferència Nacional del P. S. U. i després d'estendre's en consideracions al voltant de la passivitat de les potències democràtiques arran del bombardeig d'Almeria per l'esquadra alemanya, acaba advocant per a la intensificació de les indústries de guerra i l'estricte compliment de la mobilització militar.

Pasqual Leone, d'Unió Republicana, diputat per Almeria, pronuncià un discurs a través del qual posà de relleu la lluita secular que han emprès sempre els pobles ibèrics contra els absolutismes.

Descriu, amb termes patètics, el bàrbar bombardeig d'Almeria i diu que l'agressió dels vaixells alemanys assenyala una etapa decisiva en el procés d'internacionalització de la nostra guerra.

Acaba expressant, en nom dels centenars de damnificats d'Almeria, el seu agraïment a Catalunya per l'acte d'homenatge i ajut que els ha estat tributat.

Clogué l'acte el doctor Serra Hunter. Lamentà l'absència d'algun sector antifeixista en un acte de solidaritat humana en el qual es trobaven aplegats tots els partits i organitzacions que lluiten contra el feixisme.

Diu que la consigna de tots els antifeixistes ha d'ésser Catalunya, ja que així com ningú no pot pretendre interpretar per ell sol el catalanisme, tampoc ningú no pot monopolitzar la revolució.

Afegeix que ara hem d'estar tots units contra l'enemic comú. Demà, quan haurem aconseguit la victòria, ens haurem de sotmetre tots a l'expressió de la voluntat popular democràticament formulada.

Acaba adreçant una crida a tots els antifeixistes perquè col·laborin a l'obra del Socors Roig Internacional.

Tots els oradors foren molt aplaudits i l'acte s'acabà prop de les dues de la tarda.

Noia catalana: la guerra és dura. La guerra et necessita.
No pots negar-li el teu suport.
Són els drets i les llibertats de la nostra joventut, el que hi ha en la lluita.
No ho oblidis.
Treballa i sacrifica't. L'Aliança Nacional de la Dona Jove et reserva un lloc als seus rengles.

BOMBES EN UNA MALETA

A la sortida del tren de Puigcerdà un mosso de l'estació trobà, en un departament de segona, una maleta que contenia tres bombes Laffite i 12 carregadors per a fusell Mauser.

La policia recollí aquests artefactes.

COTXE I "REQUISADOR", A COMISSARIA

El ciutadà Antoni Brugalla i Bravo tenia un cotxe i aquest li fou «requisat». Ahir, diumenge, el Brugalla es passejava per l'Avinguda de Muristany i davant de l'Estació de França veié el seu cotxe transformat en autotaxi. Com a home de recursos s'adreçà cap al taxista i es féu portar sense dir res a la Comissaria del districte. Una vegada allí posà a coneixement de la policia que aquell cotxe era seu i presentà la corresponent denúncia davant l'esverament del taxista que no sabia què li passava.

El cotxe fou posat a la disposició del Jutjat de guàrdia, per tal de retornar-lo al seu antic propietari.

CHAUTEMPS I LA POLITICA DEL FRONT POPULAR FRANCES

París, 25. — En un parlament pronunciat per Chautemps a Loire-et-Cher, féu referència a les proposicions del Partit Socialista en vistes a un nou programa de Front Popular. Resumí d'aquesta manera la política interior del Govern: Equilibri pressupostari, alleugerament de la Tresoreria, control de la puja de preus, apaivagament dels conflictes socials i manteniment de l'ordre públic.

Aquest programa —digué— és sever, però ha rebut l'aprovació de tota la nació, que reconeix la seva necessitat ineluctable. Tots els ciutadans sabem que no hi ha progrés social possible sense ordre a les finances, tranquil·litat al carrer, activitat a la producció. Però aquesta tasca no es facilita amb manifestacions polítiques dels Partits, hàbilment explotades amb polèmiques tendencioses. Es perfectament legítim que els Partits s'esforcin a justificar llur pròpia acció i desenrotllar llur programa per a oferir a les multitudes programes seductius. Però per damunt de la vida dels Partits hi ha la vida de la nació, de la qual és responsable el Govern. Hem dit en la declaració de Govern aprovada per Léon Blum, que cal més que mai la pausa. El nostre primer deure és equilibrar el pressupost i restringir les despeses de Tresoreria.

No renunciem a les reformes, però hem de limitar-nos a les necessàries i realitzar després en una atmosfera de pau i treball les que figuren en el programa.

MAPES
DE TOTES LES PROVINCIES DE
ESPANYA
54 MAPES A TOT COLOR
De gran utilitat per seguir les operacions de guerra, ja que en ells es troben fins els pobles més insignificants
Demaneu l'ATLAS D'ESPANYA (Bailly-Baillière-Riera), en qualsevol llibreria o a la casa editora: Enric Granados, 84 i 86.

Les noies de Catalunya de cara a la seva Conferència Nacional

Els dies 30 i 31 del corrent es celebrarà la Conferència Nacional de la Dona Jove. Arreu es preparen ja les delegades, les fàbriques importants de Catalunya enviaran la seva representació, les noies camperoles que més s'han distingit en el seu abnegat treball vindran també a la nostra Conferència i seran les joves obreres de xoc també les que vindran com a delegades.

D'aquesta Conferència en sortiran de casa nostra orientacions concretes sobre els treballs que cal realitzar de cara a la guerra; en sortirà reforçat el moviment d'Aliança Nacional de la Dona Joven; s'intensificaran els casals de noies que s'estan creant a Catalunya per l'educació cultural i tècnica de les nostres noies i a més la unitat més indestructible de les noies catalanes en sortir d'aquesta Conferència on, per primera vegada en la nostra història, no s'havia vist una cosa semblant, puix que hi prenen part noies de totes les organitzacions polítiques, sindicals, culturals i esportives.

Noies dels altres països, que seguiexen la nostra lluita i que veuen amb simpatia el nostre moviment d'aliança assistint com a delegats fraternals de la joventut amiga a la nostra Conferència i noies com Danielle Casanova, representant de milers i milers de noies franceses que treballen també per l'Espanya republicana, assisteixen a la nostra Conferència per tal de contemplar de prop l'activitat i la voluntat de les noies catalanes que treballen unides per la victòria.

A totes les fàbriques, a totes les universitats, a tots els pobles, les nostres noies esperen amb anhel la nostra Conferència, que donarà l'exemple de com treballen les noies de Catalunya per tal de fer més efectiva la victòria dels nostre poble sobre el feixisme.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

Amb un gran festival al recinte de Montjuic, finalitzà ahir la Setmana d'Ajut Català

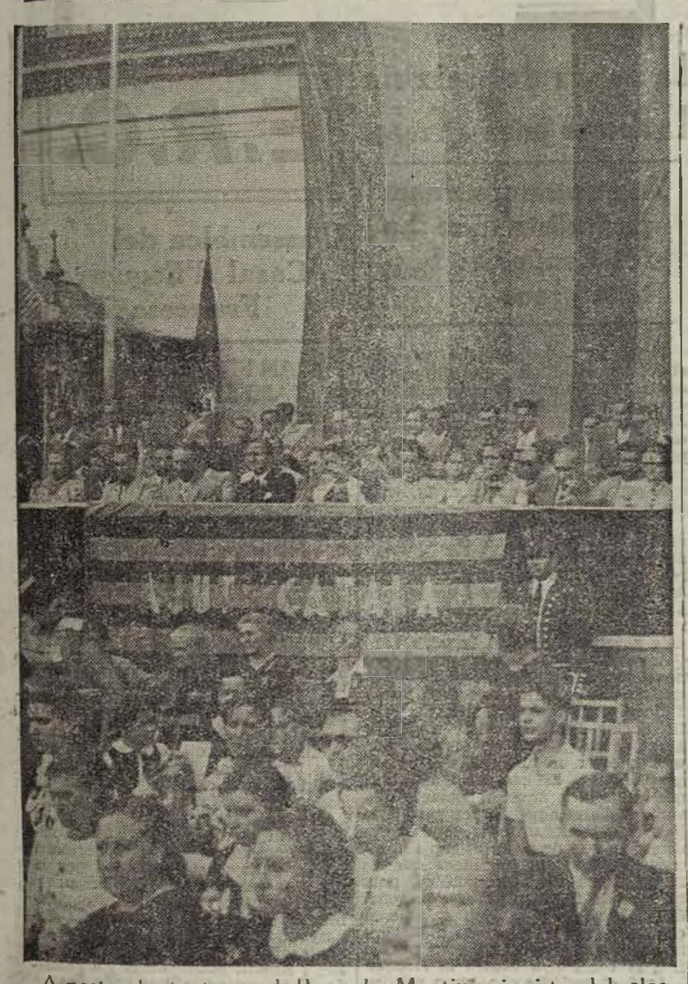

Aspecte de la festa al Parc de Montjuic i vista del clos destinat a les autoritats, entre les quals veiem els Presidents Aguirre i Companys (Puig-Farran)

HI ASSISTIREN ELS PRESIDENTS DE CATALUNYA I EUSCADI

En el curs de la setmana que finia abans-d'ahir, s'han vingut celebrant arreu de Catalunya una sèrie de festivals a profit de la benemèrita institució d'Esquerra Republicana «Ajut Català». Totes aquestes festes formaven part de la Setmana d'Ajut Català, organitzada amb la col·laboració del Comissariat de Propaganda de la Generalitat i les JEREC. Començaren diumenge, a Montjuïc, amb la representació d'«Antígona», al Teatre grec. Continuaren fins dijous, en el qual dia, al camp de l'Espanyol, es disputaren tres interessants partits de futbol, i seguiren ahir que, com a digne final de la Setmana aquesta, un grandiós festival, amb més de cinc mil executants, la va clouure.

Aquest darrer festival, de proporcions extraordinàries, començà a les quatre de la tarda, amb una interessant part dedicada als infants, la qual tingué lloc al passeig del Gran Brollador.

Seguidament a la plaça del Petit Brollador, entre els Palaus números 1 i 2, començà la gran festa de la Cançó, de la Música i de la Dansa.

En el transcurs d'aquesta segona part arribaren el President de Catalunya i el de Basconia, amb el ministre Irujo, als quals precedí moments abans el conseller de Governació Antoni M. Sbert. El nombrosissim públic que emplenava del tot la gran esplanada del brollador i passeigs del costat, saludà entusiàsticament els dos Presidents, amb ovacions formidables i crits de visca Catalunya i «Gora Euzkadi».

En arribar i en anar-se'n foren rebuts i acomiadats amb l'himne nacional de Catalunya.

Assistiren al festival, també, el ministre de la República, Jaume Aiguader i el conseller de Finances Josep Terradelles. De la tribuna estant presenciaren l'espectacle, acompanyades de la impulsadora d'«Ajut Català», les muller del President de Catalunya i del conseller de Finances.

Hi veiérem, també, els regidors de l'Ajuntament de Barcelona Puig, Aris i Oliva. El president de la Federació d'Esquerra Republicana i diputat al Parlament català Miquel Guinart, amb la majoria de delegats que componen el Comitè Executiu de Barcelona-ciutat. Delegacions de nombrosissimes entitats d'Esquerra. El secretari de la delegació d'Euscadi, Altaba. Cal remarcar, també, l'assistència de la Joventut d'Acció Catalana del Poblet, amb la seva bandera, la qual acompanyava el Grup Infantil Vol d'Ocells.

Estem convençuts que aquesta festa deixarà un grat record i que naurà contribuït a donar a conèixer a aquells que encara la ignoraven, aquesta institució de l'Esquerra Republicana de Catalunya, que cada dia més eixampla el seu radi d'acció i acull sota la seva tutela un gran nombre d'infants orfes a conseqüència dels horrors de la guerra i atén nombroses obres de caire antifeixista.

Acte de simpatia a Mèxic

Parlament d'Antoni M. Sbert i el cònsol de la República mexicana

Ahir, al matí, amb el local ple, tingué lloc al Cinema Coliseum, el míting organitzat pels Amics de Mèxic, com a acte de simpatia envers la República germana.

Presidí Ezequiel Endériz. En començar l'acte l'orquestra interpretà l'himne nacional de Mèxic, que la concurrència escoltà dempeus i donant visques a Mèxic.

A continuació féu ús de la paraula Endériz, el qual, després d'explicar els motius que originaren la fundació de «Los Amigos de México» concedí l'ús de la paraula a l'escriptora mexicana Blanca Lydia i Trejo, que aludí a l'ajut donat per part de Rússia i Mèxic a l'Espanya republicana.

Parlà després Martínez, de l'entitat organitzadora, el qual féu esment de l'entusiasme que ha posat Espanya en la seva lluita contra el feixisme, convençuda que d'aquesta manera defensa les seves llibertats i les de tot el món.

A continuació parlà el doctor Félix Martí Ibañez. Establí un paral·lel entre les rutes revolucionàries seguides per Mèxic i Espanya, i digué que això motiva entre les dues nacions una germandat espiritual que el temps farà cada vegada més indestructible. Acabà dient que Espanya s'ha de mostrar agraïda al noble poble mexicà, i que aquest i Espanya faran triomfar en el món la Revolució Social.

El seu discurs fou acollit amb una ovació i amb les notes revolucionàries de «Los Hijos del Pueblo».

Després parlà Eduard Barriobero.

Digué que en aquests moments haurien d'estar representats al Govern tots els sectors que lluiten per la defensa de les llibertats del poble. Acabà dient que ara es presenta a Espanya l'ocasió de donar satisfacció a aquells afanys de llibertat que sempre ha sentit.

Fou molt aplaudit i l'orquestra interpretà l'«Himno de Riego».

Parlà després el conseller de Governació i Assistència Social, Sbert, el qual digué que ho feia en representació de l'entitat Amics de la URSS, i es congratulà de poder donar testimoni en públic del seu agraïment i fervorosa admiració per a Mèxic.

Fa set anys — digué —, perseguit per la Dictadura, vaig arribar a Mèxic i aquest m'obrí els braços i em féu objecte d'una fraternal rebuda, que jo vaig interpretar com una demostració del que és un poble que sent la ciutadania i la fe en la seva pròpia revolució.

Els estudiants de Mèxic són i seran des d'aquella data els meus companys de sempre. Mèxic és el poble exemplar del qual nosaltres hem d'aprendre molt. Mèxic va saber sempre, a través de la seva història, revoltar-se contra totes les tiranies, i creà la seva pròpia revolució.

Afegí que Mèxic no va permetre que triomfés l'exotisme en el seu país, i vivint de cara a Europa, va saber, com en aquesta ocasió, donar una prova d'independència, i recaptà per a ell el donar l'ajut que mereixia la República espanyola en aquests moments de prova.

Féu ressaltar l'obra cultural portada a terme per Mèxic, i posà de relleu les grans virtuts dels seus homes, que resten compendiades amb les paraules següents:

—Per la meva raça parlarà el meu esperit.

Una gran ovació acollí l'interessant discurs del conseller de Governació. Tot seguit s'interpretà «Els Segadors».

A continuació féu ús de la paraula el cònsol general de Mèxic a Barcelona, Alexandre Gòmez i Maganda, el qual començà dient que agraïa l'homenatge que hom tributava a Mèxic, més que res perquè era obra de l'Espanya proletària, que tan estimen els mexicans.

Digué que Espanya triomfarà damunt el feixisme perquè es cosa demostrada que no es poden oposar barreres als afanys de llibertat dels pobles.

Glossà la situació d'Espanya i la de Mèxic, i digué que la història dels dos pobles, com la de Rússia, és la trajectòria que segueixen tots els pobles explotats per a assolir finalment el triomf de llurs conquistes polítiques i socials.

Es referí a l'actuació de Benet Juàrez, del qual féu elogi, i exposà la importància que tingué per al triomf dels ideals de justícia de la seva nació.

Aludí a la Revolució Francesa, i assenyalà que també en aquest moviment alliberador triomfà finalment el poble, malgrat els països que tenien el propòsit d'envair França creient, equivocadament, que no podria resistir la invasió.

Exhortà al proletariat de les nacions democràtiques a obligar els seus governs perquè facin seva la causa de la República espanyola, i digué que mentre no ho facin no podran dir que hagin complert amb llur deure.

Acabà assegurant que el feixisme no triomfarà perquè Espanya comptarà amb l'ajut de tots els pobles que estimen la llibertat i la justícia.

Una formidable ovació acollí el final del discurs pronunciat pel cònsol general de Mèxic a Barcelona.

Tot seguit interpretà l'orquestra l'himne nacional de Mèxic, que fou rebut amb visques a la República germana.

Després d'unes paraules d'Endériz, parlà l'escriptor Gonçal de Reparaz, el qual explicà una anècdota relacionada amb els primers dies de defensa de la llibertat, i digué que en el Govern han de tenir representació les dues sindicals obreres, ja que —digué—, llur concurs és indispensable per a continuar la nostra obra d'esclafament del feixisme.

Reparaz també fou molt aplaudit.

A les dues de la tarda, l'acte fou donat per acabat.

Els bàrbars han passat novament sobre Barcelona

La metralla feixista causa 22 morts i diversos ferits

Comunicat d'ahir del cap de l'Exèrcit de l'Est, a S. E. el President de la Generalitat:

En el que respecta a operacions, resde nou a l'hora de donar aquest comunicat.

L'aviació facciosa ha volat una vegada més damunt la ciutat de Barcelona i ha llançat vint bombes sobre la població civil.

La metralla feixista ha causat vint-i-dos morts i diversos ferits. Els danys materials han estat de poca importància.

Una nota del Cap Superior de Policia

A la secretaria del cap superior de Policia, anit passada ens fous facilitada la nota següent en relació al bombardeig de la matinada del diumenge passat:

«A les 3'45 hores d'aquesta matinada, tres avions feixistes han volat damunt Barcelona i han bombardejat la ciutat. Com sempre, han demostrat la seva predilecció per les barriades obreres, on han ocasionat ferits i morts.

No persegueix cap objectiu militar, i el foc de les nostres bateries antiaèries els ha fet descarregar desordenadament la metralla i els ha fet fugir ràpidament.

Una vegada més cal remarcar l'enlairada moral de la població civil, que amb tot ordre s'ha refugiat als llocs a propòsit i han esperat poder reintegrar-se als seus domicilis.»

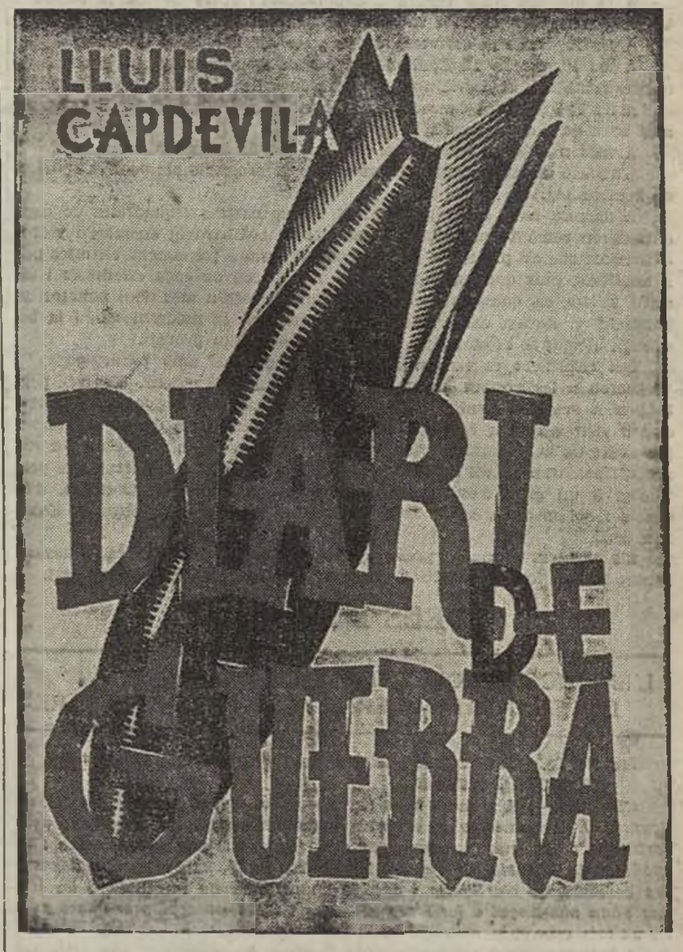

Capdevila, que fou un dels primers a marxar al front, ha estat també un dels primers a escriure un llibre sobre la guerra. Observador, sensible, a estones fins i tot noblement sentimental, Lluís Caddevila ha aplegat les seves impressions recollides al front d'Aragó en aquest volum: «Diari de guerra». El llibre està adreçat «A tots els que, noblement, dignament, heroicament, han calgut, i a tots els que caiuran —encara— lluitant per la llibertat i la justícia».

L'obra és un seguit d'episodis viscuts als poblats aragonesos on Capdevila entrava amb les columnes Macià-Companys, un veritable diari de guerra on un home essencialment antifeixista i apassionat descriu escenes d'horror, imatges tràgiques com aquests capítols «El bressol buit» «A unes dones que ploraven la mort d'un milicià», «Una mare»...

La virtut primordial d'aquesta obra del comissari de Premsa de la Divisió Macià-Companys és aquesta rara i atraient barreja de poesia i horror. Entre el fum dels dispars, enmig de la pols que alcen les cavalleries, l'autor sap veure un tros purissim de cel blau, la nit prenyada d'amenaces, sap contemplar-se i embadalir-se novament davant l'espectacle meravellós dels estels.

Es una nota precisament lírica, sota l'advocació de Joan Maragall la que tanca aquest llibre de guerra. El darrer capítol és «L'ametller florit» que en aquest cas té un profund simbolisme i una gràcia nova que arriba a fer oblidar que aquell paisatge bucòlic que ens descriu l'autor és l'escenari dramàtic d'una guerra sagnant.

Totes les asprors bèlliques, totes les visions pavoroses, colpidores i tràgiques del llibre queden esborrades i llunyanes davant aquest final d'obra.

«Es un matí d'hivern que sembla de primavera; és un matí tot daurat d'una claror daurada, d'una claror càlida que recorda els paisatges que Tizià Vecceili posava de fons a les seves Venus, a les seves Danaes, de nuesa magnífica.

El paisatge erm i desolat d'aquestes terres aragoneses ha perdut, d'uns dies ençà, la seva aspror, la seva desolació. Hi ha uns camps que es vesteixen d'un verd tendre, d'una verdor gairebé transparent, gairebé líquida. Hi ha una muntanya tota encesa de sol, d'un sol que la fa semblar tota untada de mel. I n'hi ha una altra tota blava de romanins florits, de fàrigoles florides. Les muntanyes esdevenen blaves per la llunyania o per la llum. No havia vist mai, fins ara, una muntanya blava per les flors, d'un blau daurat i litúrgic que fa pensar en el Giotto i en Fra Angelico da Fiésole

... ...

Obusos, metralla, sang, foc, crits d'ira, de goig frenètic, de desesperació. I, enmig de labatalla, enmig de la tempesta, la blanca i lírica resplendor de l'ametller florit.»

Llibre on es descriuen els homes, els herois de les columnes Macià-Companys. On es parla dels feixistes i dels antifeixistes, del front blanc i del front roig i on s'evoquen sovint les figures nobles que han desaparegut, però que projecten sobre nosaltres una ombra gloriosa.

DICCIONARI ENCICLOPEDIC CATALA

SALVAT EDITORS, E. C. BARCELONA

EDICIO REDUIDA

Formarà un volum d'unes 2.000 planes de text, ilustrat amb un milers de gravats i complementat amb un vocabulari castellà-català

Es publica per quaderns setmanals, al preu de 1'50 pessetes

Van publicats ja els quaderns 1 a 8

De venda a tots els quioscos i llibreries de Catalunya

La criminalitat feixista, relatada per un camperol burgalès

Madrid, 26.—S'ha passat als nostres rengles un camperol que procedeix del poble de Castrillo de la Vega (Burgos). El seu relat coincideix amb el d'altres evadits sobre les atrocitats que cometen els facciosos especialment els falangistes i els requetès amb els homes d'esquerra.

Afirma que el diputat esquerrista José Mingo Espiá fou detingut per vuit falangistes i requetès i, sense tirar-li un sol tret, obriren en dues parts. Quatre agafats a cada cama començaren a estirar fins que el destrocaren.

Els facciosos expliquen els seus fracassos davant la capital de la República dient que a Madrid no hi han d'entrar perquè ja hi ha entrat i que als «rojos» només els queda un carrer, on ens tenen encerclats. Diuen que la lluita fou molt dura per a dominar Madrid puix que les cases havien d'ésser foradades per dins per a avançar, ja que al carrer cada metre de terreny era una barricada.

Aquest camperol ha deixat en el poble la seva companya i tres fills. Un altre fill seu fou dut al front pels facciosos per haver complert l'edat per al servei militar.

Es parla d'emboscats!
N'hi ha!
També hi ha emboscades.
Ha arribat l'hora de sacrifici de les noies catalanes per a guanyar la guerra sobre l'invasor.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

COMUNICATS DE GUERRA

DE DISSABTE

ES LLUITA AFERRISSADAMENT DINS DE BRUNETE

València, 24. — Comunicat de guerra facilitat pel Ministeri de Defensa, a les 24 hores:

EXERCIT DE TERRA

CENTRE. — Al sector de la serra on el dia 6 del corrent mes s'inicià la nostra ofensiva s'ha combatut durant tot el dia d'avui, des que clareià el dia fins després de tancada la nit, sense descans i amb enorme violència.

A primera hora del matí l'aviació de l'enemic, realitzà un furiosissim bombardeig contra el front S. del cinquè Cos d'Exèrcit.

Seguidament l'artilleria facciosa, realitzà un intensissima preparació que dura una hora sobre el front de Brunete. Davant la inusitada violència d'aquests atacs les forces de l'onzena Divisió es veieren obligades a replegar-se, i abandonaren el poble de Brunete.

A la tarda, la 14 Divisió realitzà un contraatac molt energic, amb protecció de carros d'assalt i d'artilleria, i aconseguí, combinada amb la 11 Divisió i altres forces del mateix Cos d'Exèrcit abordar les posicions que volten Brunete pel S. E.

A última hora de la tarda, aquestes tropes han aconseguit entrar a Brunete, i s'apoderaren de part del poble, dintre del qual es lluitava amb braó quan vingué la nit. En tancar aquest comunicat es desconeix el resultat de la sagnant batalla.

La 39 Divisió contraatacà també pel seu sector, i es combinà amb forces de la 46 i causà considerable crebantament a l'enemic, al qual desallotjà d'algunes de les seves posicions. Es feren alguns presoners.

El Cos 18 d'Exèrcit, lluità al costat Est del Guadarrama, costat que abandonà per a ocupar altres posicions al marge esquerre del dit riu.

L'aviació enemiga bombardejà durant la jornada les nostres posicions. Fou abatut un aparell alemany marca «Dornier» els tripulants del qual es llançaren en paracaigudes, i foren fets presoners. Un d'ells està greumment ferit.

Ahir s'efectuà un cop de mà sobre l'enemic, davant els quilòmetres 35 i 36 de la carretera general d'Andalusia, i l'obligaren a retirar-se a les seves segones posicions, puix que les nostres tropes arribaren fins a les seves primeres línies.

Després de causar a l'enemic més de seixanta baixes, les nostres tropes es replegaren a les seves bases.

ARAGO. — Bombardeig de l'aviació enemiga sobre les nostres posicions del costat esquerre de l'Ebre. També hi hagué activitat artillera de l'adversari sobre les fortificacions de la Sierra de Torralba.

Al sector de Terol, l'enemic atacà les nostres posicions de El Buitre, i al N. de Royuela. Fou rebutjat.

Les nostres tropes, en contraatacar, ocuparen una important cota que domina la carretera de Albarracin.

NORD. — A Santander, l'enemic canonejà amb tres bateries des de La Maza i Arrunedo.

A Astúries, els dispars dels nostres morters aconseguiren alguns objectius militars de la capital.

EXERCIT DE L'AIRE

Resum dels serveis prestats per l'aviació en el dia 24 de juliol del 1937.

Els bombardeigs realitzats avui han estat els següents:

A les 12, contra tropes enemigues a l'oest de Quijorna.

A les 13, sobre les mateixes concentracions rebels.

A les 14'40, contra tropes ehemigues a la carretera de Brunete a Villaviciosa de Odón. Les desorganitzà i els produí gran nombre de baixes

A la mateixa hora, contra tropes faccioses entre Sevilla la Nueva i Villanueva de Velayo. Se'ls causaren moltes baixes.

A les 15, sobre la carretera de Brunete a Villaviciosa de Odón.

A les 19, contra Majadahonda i contra tropes enemigues i emplaçaments d'artilleria antiaèria a la carretera de Brunete i Villaviciosa de Odón.

A les 19'30, contra concentracions enemigues i emplaçaments antiaeris a la zona de Navalagamella

A més a més, es feren reconeixements a la reraguarda enemiga.

L'aviació de caça realitzà diversos vols de protecció als nostres aparells de bombardeig.

A darrera hora de la tarda, dues de les nostres esquadretes de caça entaularen combat amb diversos aparells de bombardeig enemics i vint-i-cinc caces que els protegien. Aquest combat resultà plenament victoriós per a nosaltres, puix que assolirem abatre un aparell de caça «Heinkel» i un altre, «Fiat», els quals caigueren incendiats, a més a més d'un bimotor de bombardeig. Aquest darrer, de marca «Dornier», és modernissim, i la indústria alemanya el considera com al seu més gran prodigi.

Del «Dornier» es llançaren els seus tripulants amb paracaigudes, i caigueren a les nostres línies. Un d'ells amb greus lesions. Els tres pertanyen a l'exèrcit alemany. En les declaracions que prestaren, digueren que havien vingut a Espanya en compliment dels seus deures militars i per ordre de la Superioritat. Han fet el viatge des de la seva base per via aèria, i passaren en vol sobre el territori francès. Tambe digueren que pertanyen a un grup d'experimentació format per aparells «Dornier», d'aquests i del model que ells tripulaven, darerament n'han vingut a Espanya deu.

Els aviadors alemanys presoners, després de prestar declaració davant l'Estat Major, foren conduits a Madrid, on el ferit quedà hospitalitzat.

ELS D'AHIR

L'ENEMIC HA CONCENTRAT GRAN QUANTITAT D'ELEMENTS DE GUERRA AL FRONT DEL CENTRE

Madrid, 25. — Comunicat oficial de guerra transmès a les 24 hores:

EXERCIT DE TERRA

CENTRE. — A primera hora del matí hem atacat l'enemic pel SO. de Brunete. L'adversari ha oposat una fortissima resistència i, actuant amb l'artilleria i l'aviació, ha aconseguit desarticular els nostres avenços i s'ha apoderat de Brunete. Reforçades les nostres línies, hem aguantat des d'elles bombardeigs d'artilleria i aviació d'una violència inusitada, i les tropes s'han mantingut a les seves posicions i s'han enllaçat pels flancs amb les unitats veïnes

A primeres hores d'aquesta tarda l'enemic ha pressionat una altra vegada, i les nostres línies s'han afermat, al sud de Villanueva de la Cañada. Mentrestant, les forces del nostre flanc est es defensaven contra un fort atac enemic, que es desenvolupava des d'anit passada, afavorit per l'artilleria i l'aviació. Aquestes forces han estat agrupades davant de Villanueva de la Cañada, per tal de defensar els accessos a aquest nus de comunicacions.

El nostre exèrcit es manté heroicament davant l'acció dels rebels, que han acumulat en aquest sector grans contingents i tota mena d'elements de guerra.

L'aviació republicana ha lluitat amb l'enemiga diverses vegades i l'ha obligat a allunyar-se.

S'han passat als nostres rengles unalferes i tres soldats.

ARAGO. — Els treballs de fortificació que realitzava l'enemic a Castillo de Villafranca són interromputs pel foc, efectuat des de posicions sobre les quals s'avançà per les nostres forces pròximes a l'Ebre. L'enemic ha canonejat les nostres posicions de Collado del Maestro, a la Serra d'Alcubierre.

Al sector de Terol, ahir, a darrera hora de la tarda l'enemic intensificà els seus atacs a les nostres línies, protegit per vint aparells d'aviació Les nostres forces mantingueren llurs posicions en gairebé tots els sectors. Durant tot el dia d'avui ha estat modificat el traçat de les nostres línies i han estat elegides posicions més sòlides.

NORD. — A Santander, canoneig de l'adversari damunt Cueto, Pico i Orillo. També canoneig des de Alloeruengo.

EXTREMADURA. — Intens tiroteig i foc de metralladora a la zona compresa entre Toledo i Talavera.

Les nostres línies davant d'aquesta darrera població han estat bombardejades per l'aviació facciosa.

S'ha presentat als nostres rengles un soldat amb fusell, municions i una bomba Laffite.

ANDALUSIA. — S'han passat als nostres rengles un caporal i quatre soldats del Regiment de Lepanto.

Tots els contribuents que tinguin deutes amb la Hisenda de l'Estat anteriors al 30 de juny darrer i siguin gelosos administradors de llurs interessos particulars o dels que la collectivitat confia a la seva cura, han de procurar liquidar-los abans de finalitzar el mes corrent i obtindran un benefici del 5 per 100.

Els nous herois

Madrid, 23 (Del nostre corresponsal, per carta). — El novembre es sentien els motors i llurs explosions sobre les teulades indefenses de Madrid. Volaven baixos i desvetllaven la tranquil·litat de les cases. Ara ja no es senten els motors. Encara que el cel està més net que aleshores i brilla un estiu, allè a la guerra, no es veuen tampoc les taques negres que obligaven a caminar de pressa, amb el cap alt, fugint de la verticalitat de la metralla.

Hom sap que són al damunt perquè comencen a sonar els antiaeris —un, un altre, un altre dispar— i perquè hi ha uns núvols blancs que es dibuixen exactament quan acaba de sentir-se el cop sec, al qual en seguiran dotzenes i dotzenes.

No hi ha aixopluc de portals ni recerca de refugis. Dels autos surten caps que miren enlaire. Els balcons s'omplen de dones. Els infants suspenen la defensa de la trinxera més pròxima, curosament oberta en un solar. Criden en totes direccions:

—Ja els veiem, ja els veiem! Mira, un ha passat molt a prop de l'últim petit núvol.

Es segueixen, amb pols d'ansietat, les trajectòries que marquen les explosions de les nostres bateries.

—El segueixen, el segueixen! Fixa't com l'estan dibuixant.

I no falta qui anima els artillers com si poguessin sentir-lo:

—Anim, nois, que els toqueu!

De sobte comença a tirar un altre grup de canons —un cercle de núvols petits— i els avions s'esforcen a sortir d'ell a còpia de pujar i de maniobrar, amb presses de por.

*

Encara no s'han esvaït els núvols artificials quan creuen aparells molt a prop. S'estremeixen les teulades. L'últim vol de persecució —s'endevina el gest d'ansietat, l'esforç de músculs— l'he presenciat des d'un balcó d'un centre oficial. Al costat d'un home, els mèrits del qual han estat justament premiats pel Govern. Mira, amb emoció incontenible. Al carrer es llancen visques que li arrenquen somriures orgullosos.

—Els «mosques, els «mosques»! Visca els nostres aviadors!

Contempla les línies que dibuixen les esquadretes.

—Són minyons nous, saps?

I afegeix:

—Tenen una pràctica magnífica, però volen avui, per primera vegada, davant l'enemic.

Després em refereix amb quin entusiasme, amb quin dinamisme incontenible han esperat el moment d'elevar-se enfront dels «Fiat» i dels «Junkers».

—Espero molt d'ells. Són forts, joves i no tremolen.

I, després d'una pausa, diu:

—Saben perquè lluiten. I els importa la vida molt menys que l'aparell.

*

El comunicat de l'Exèrcit de l'Aire no ha dit els detalls de diversos minyons que arribaren, un d'aquests darrers dies, a l'aeròdrom amb l'aparell cosit de bales, però amb el motor i els pianols útils per a noves gestes. Els xicots no descendiren. Se'ls hagué de traure de les carlingues, de les quals no ha estat possible netejar les taques de sang.

Han tornat a sonar els antiaeris. He tornat a veure l'home que porta al cervell tota la nostra aviació i, al pas dels caces, m'ha dit en veu baixa:

—Un d'ells morí, saps?

Sobre la fusió dels partits Socialista i Comunista

València, 25. — S'ha reunit la comissió executiva del Partit Socialista sota la presidència de Gonzàlez Peña. La primera part de la reunió fou dedicada a un detingut examen de la situació del nord després de la caiguda de Bilbao.

Estigueren presents els locals del Comitè Nacional d'Astúries, Santander i Biscaia, que informaren detalladament del que passà i de la situació actual. La moral de les tropes i de la població civil del nord és francament bona, digueren, i la fe en la victòria inextingible. Aquell exèrcit no solament defensà les posicions que té, sinó que està en disposició d'avançar.

S'examinà després l'acord adoptat pel Comitè Nacional i la manera d'aplicar-lo. Es donà un ampli vot de confiança al secretari perquè el porti a la pràctica.

Immediatament, Gonzàlez Peña donà compte de l'entrevista que en nom del Comitè Nacional i acompanyat d'Azorín i Llaneza, celebrà amb el president del Consell. En aquesta entrevista, que fou molt cordial, es tractaren diversos assumptes de guerra i de política general en relació amb els acords del ple de l'Partit.

L'Executiva tingué coneixement d'una lletra en la qual el Comitè Central del Partit Comunista saluda el ple amb motiu de les tasques que acaba de celebrar, i acorda trametre-li, pels acords que afecten a la unificació, el reconeixement pels termes cordials de la seva lletra i la ratificació del propòsit de prosseguir l'acció comuna iniciada.

UN MITING DE LA J. S. U., A MADRID

Madrid, 25. — Organitzat per la J.S.U. se celebrà al teatre Barral un miting en pro dels drets de la joventut. Presidí Zurbano Ramos, arribat fa poc del seu viage a la U.R.S.S

Parlaren Ricard Gonzàlez i Alonso, del Comitè Provincial; Antoni Freide, del Comitè de Madrid, i Eugeni Meson, secretari de l'organització del Comitè de Madrid. Tots ells posaren de relleu en llurs intervencions el paper extraordinàriament important que ha jugat la joventut espanyola durant aquest any de guerra, fent ressaltar que com a conseqüència d'aquesta tasca tan important que en la lluita contra el feixisme ha coincidit la joventut aquesta té merescut que li siguin atorgats una sèrie de drets guanyats a les trinxeres.

FREDERICA MONTSENY I BRUNO ALONSO S'ENTREVISTEN, A CARTAGENA

Cartagena, 26. — Aquest matí l'exministre Frederica Montseny ha visitat Bruno Alonso, comissari de la Flota Republicana, amb el qual ha celebrat una llarga entrevista de la qual ha sortit molt satisfeta.

Després, al «Cine Sport», s'ha celebrat l'acte organitzat per l'Agrupació local de la F.A.I.

MORGAN

Finançador de Franco a través de Cambó

John Pierpont Morgan és un milionari de la tercera generació. La seva feina, doncs, no ha estat la d'elevar-se del no res fins als cims de la riquesa. Morgan ha tingut una feina molt més còmoda que Rockefeller, que ascendeix de xarlità a rei del petroli o que Ford, que passa de venedor de diaris a rei de l'automòbil. La carrera de Morgan comença a la direcció d'un Banc, amb diversos milions de capital. I acaba al front del trust bancari més poderós i més implacable del món Es rei dels ferrocarrils, rei de les accions, rei dels emprèstits, rei del cer, rei de la marina mercant, rei de les estafades de les finances públiques. La seva corona és, potser, la que té més floreta.

I Morgan, que sap el valor del diner, la força del bitllet de Banc i del crèdit, que coneix el poder de la seva signatura, posa tot el que té al servei dels moviments que, ensems que li donen possibilitats d'augmentar-lo, li garanteixen. Per això Morgan ha concedit emprèstits a Hitler, a Mussolini, a Oliveira Salazar. Per això en va concedir a Berenguer i per això n'acaba de concedir un a Franco.

Però Morgan no és pas generós. Morgan és banquer. I com a tal no abandona mai cap ocasió de fer produir, a profit propi, el seu diner —o el diner dels que l'hi han deixat en dipòsit—. Morgan cobra interessos forts i es fa concedir garanties segures i compensacions elevadíssimes.

*

Morgan conqueri els ferrocarrils. La lluita que li donà i control de la immensa xarxa ferroviària lanqui fou dura i llarga. Els adversaris que se li oposaren, i als quals, o bé batè o bé s'allà, eren poderosos: Rockefeller, el Govern de la Casa Blanca, el trust del «Northern»...

Morgan conqueri el cer. Es féu, de fet, l'amo de les grans empreses siderúrgiques americanes i estengué la seva influència a molts països d'Europa.

La marina mercant no li escapà, tampoc. El 40 per 100 del tonatge de la flota mercant nord-americana està controlada per les societats que responen a les inspiracions de Morgan.

Tot això a través de les finestretes del seu Banc, que començà amb tres milions i que ara posseeix un capital de d'alguns centenars de milions. I la seva gran arma han estat els emprèstits. No deixava mai diners o crèdits fins que el que els necessitava es trobava en una situació angoixosa tal, que es veia obligat a cedir a totes les exigències. Aquestes eren sempre dictatorials, implacables. I un cop l'emprèstit concedit, era Morgan el qui per mitjà dels seus tècnics i de les seves empreses auxiliars, l'administrava. I, és clar, l'administratava a profit propi. Tota una monstruosa xarxa de trusts, companyies, càrtels imonopolis li asseguraven que els diners que havia avançat tornarien a les seves caixes, augmentats amb interessos no gens menyspreables. I encara, així, obtenia l'obertura de nous horitzons per als seus afers i la seva influència.

Els diners —milions i centenars de milions— dels petits rendistes, dels obrers, dels especuladors, que els dipositaven a les caixes dels Bancs de Morgan, li servien de base d'actuació, de capital, sempre fluctuant. Ni els pànics,ni els «booms» ni els cracs no han esberlat ni fet trontollar mai aquest formidable castell de cartes.

I quan John Pierpont Morgan morí, el 1913, deixà una herència de setanta milions de dòlars!... Males llengües han fet córrer que l'herència hauria estat molt més crescuda, enormement més, si les lleis fiscals no haguessin gravat fortament el traspàs de fortunes.

*

I l'actuació del quart dels Morgan, del seu fill, John Pierpont «junior», ho fa creure així. La línia fixada pel pare ha estat fidelment seguida, sense una sola desviació. La genialitat dolorosa del «senior» ja no es manifesta, però el poder que ell creà és tan enorme que no se li escapa res.

Molts han estat els processos que li ha fet el fisc americà, per estafada d'impostos. I sempre, d'una manera o altra, n'ha sortit bé. Quan es tenen milions, es troben bons advocats, fiscals complaents i inspectors curts de vista.

El primer acte de l'hereu fou vendre les col·leccions de pintura del seu pare. El segon, a penes esclatada la guerra, convertir-se en el banquer dels aliats de Nord-Amèrica. Tots els emprèstits internacionals d'Anglaterra i França —que sumen centenars de milions— foren coberts per mitjà de la Banca Morgan i de les seves filials, naturalment, amb una crescuda prima Fins a tal punt arribà a estrènyer-se el seu lligam amb l'Entesa, que un jove germanòfil li disparà, el 1915, diversos trets. El jove se suïcidà a la presó. Morgan guari ràpidament. I Von Papen, agent de l'espionatge alemany als EE. UU., embarcà cap a Europa... Uns anys més tard, l'inductor de l'atemptat era home de confiança de Hindenburg, cap del Govern del Reich, i negociava un emprèstit, que li fou concedit, amb John Pierpont «junior»...

*

La Dictadura —la del 1925— obtingué, també, a les seves acabalies, un emprèstit important de Morgan, que ja s'havia introduït a la Península per mitjà de la Companyia Telefònica, que els seus homes controlaven.

Cambó, que tantes vegades acudí en ajut del dictador, fou el negociador. El «gran home» del capitalisme català no era més que un vulgar agent del banquer lanqui. I quan el servia, no mirava pas per l'interès del seu país, sinó per l'interès del seu amo.

Ara, passats set anys d'aquella data, Morgan intervé novament en la política espanyola. Els seus milions han estat posats a disposició del «Govern» de Salamanca, mitjançant, és clar, les garanties més sòlides i els interessos merescuts. Perquè Morgan —aquesta entitat monstruosa, que te nom d'home però que ja escapa al control del qui l'hi dóna— és banque.

*

Unes preguntes, per acabar: Què haurà hipotecat Franco? Es que Mussolini i Hitler li hauran deixat encara res lliure?

Per què el Govern de Washington deixa que el gran capitalisme lanqui trenqui la «neutralitat» i ajudi Franco?

Heroics compliidors del deure...

Dissabte passat, a dos quarts de deu del matí, va tenir lloc l'enterrament dels obrers de Telefónica Josep Ridaura Garrigós i Salvador Mangraner Vallés, víctimes de l'accident ocorregut dins una cambra subterrània de registre d'aquesta ciutat

Al fúnebre acte, que va sortir de l'Hospital Clínic, hi va assistir gran nombre de telefònics i d'amics dels finats, els quals van acompanyar els seus malaurats companys fins a l'acomiadament del dol. Nombroses rams i corones de flors, darrer tribut de l'amistat, cobrien els féretres i omplenaven diversos cotxes.

Descansin en pau els benvolguts companys, noves víctimes a afegir a la llista d'honor de silenciosos i heroics compliidors del deure.

Es parla d'emboscats!
N'hi ha!
També hi ha emboscades.
Cal sacrificar-se i treballar, cada dia més, i la que així no ho faci, serà una emboscada.

DIVERSOS

El Tribunal Popular número 1 ha absolt aquest matí Gabriel Gómez i Amer Nuño, acusats de tenir unes pistoles sense el corresponent permís.

També, i processats pel mateix motiu, han estat absolts Rafael Díaz i Juli Salmeron.

Així mateix ha estat absolta per manca de proves Maria Isasti Echevarria, que estava acusada d'haver celebrat amb un àpat la caiguda de Bilbao.

*

Per tenir una pistola sense el corresponent permís ha estat detingut, al carrer de Cabrinetty, Evarist Gonzàlez Alarcon.

*

A la Rambla del Poble Nou tres desconeguts agrediren un dels serenos de l'esmentat carrer, li prengueren la pistola i fugiren, sense poder ésser detinguts.

COMPANYIA ARRENDATARIA DEL MONOPOLI DE PETROLIS, S. A.

Hom assabenta els consumidors de gasolina no oficials, que ben aviat posarem en circulació uns nous tiquets per a tots els particulars organismes o entitats que no dependguin directament dels Ministeris o Departaments de la Generalitat.

Des de la data en què posarem en circulació els esmentats tiquets, hom no podrà proveir-se als aparells assortidors, si no és mitjançant els dits tiquets, exclonet absolutament tot pagament en efectiu.

Aquests tiquets s'expendran a aquesta Agència, Via Durruti, 28, pral., mitjançant el pagament de llur import i prèvia presentació de la corresponent Tarja que lliurarem gratuitament a petició d'aquest amb les condicions que indicarem quan se'ns demani.

AGENCIA COMERCIAL DE BARCELONA

HA ACABAT L'ASSEMBLEA DEL S. R. I.

Missatge als antifeixistes del món

Madrid, 26. — L'Assemblea del Socors Roig Internacional ha dirigit als antifeixistes del món una crida, en la qual entre altres coses diu:

«Germans de tots els pobles: A Espanya defensem la llibertat de tot el món, les vostres dones i els vostres fills; la justícia, el pa i la llibertat. Gireu la vista envers nosaltres i veureu la grandesa del nostre dolor i l'incommensurable desig nostre de victòria per a oferir-vos-la. Mireu els nostres camps, cremades les seves collites per l'aviació criminal de Hitler i Mussolini per tal que els nostres fills no mengin; les nostres ciutats en ruïnes i sota les seves runes sepultats els cossos d'éssers innocents.

Penseu també en vosaltres, en les vostres mares, en tot allò que ens és més estimat i apreciat. ¿Què us diuen les vostres consciències? No ho oblideu mai!

La sang de centenars de germans de totes les races i colors s'han confós en el somni tranquil de la mort. Ajudeu-nos en nom de la Raó i la Justícia!»

Madrid, 25. — Ha continuat les seves tasques l'assemblea del SRI, amb assistència de diversos representants, àdhuc del fronts de Madrid.

Amb aquesta tercera sessió foren donats per acabats els treballs de l'assemblea, la qual ha adreçat als antifeixistes del món una crida en la qual hom diu, entre altres coses, que a Espanya es defensa la llibertat de tot el món. Demana que giriu la vista cap a nosaltres, perquè vegin com és de gran el nostre dolor i com és d'incommensurable el nostre desig de victòria per a ofrenar-la a tots els germans de tots els pobles.

També ha adreçat telegrames de salutació al general Miaja, al President de la República, a Stalin, al President de la República Mexicana, al doctor Negrín, a Lluís Companys i al Comitè Mundial del Socors Roig Internacional.

Adquiriu el segell d'AJUT INFANTIL DE RERAGUARDA beneficí dels infants víctimes del feixisme

CALCATS Royalty

La banda del feixista La Rocque actua a França

Atempten contra un periodista que ha fet denúncies bastant greus

París, 25. —La setmana passada el setmanari «Choc», que dirigeix el coronel Guillaume, va començar una campanya contra el coronel De la Rocque, cap del partit social francès. Es tracta d'un interviu signat pel duc Pozzo di Borgo amb un expresident del Consell de ministres que, per les dades que hom té, sembla que és Tardieu.

Pozzo di Borgo havia militat en el Partit Social Francès, i el va abandonar a conseqüència de diferències polítiques i personals amb la Rocque. En l'interviu de «Choc» s'assegurava que la Rocque havia rebut subvencions dels fons secrets dels governs Tardieu i Laval.

Aquestes declaracions provocaren negatives verbals de la Rocque, mentre que es manifestava una certa agitació entre els militants del Partit Social Francès. Ahir, a Saint-Malo, es va produir un incident que sembla ésser un nou episodi d'aquesta polèmica. El coronel Guillaume, que estiueja a aquella població, fou víctima d'una agressió per part d'un jove vestit elegantment, que li va donar un cop de porra al cap i aconseguí fugir. Hom considera que es tracta d'una venjança política, puix que des de fa alguns dies el coronel Guillaume rebia anònims amenaçant-lo de mort, així com a la seva muller i als seus fills, si no posava fi a la campanya contra la Rocque.

Avui, el periòdic «Le Jour» publica una declaració de la Rocque en la qual hom assegura que quan el Partit rebia aquestes subvencions ell no era a la direcció dels Creus de Foc.

PARAYRE ES ELEGIT SENADOR PELS BAIXOS PIRINEUS

Perpinyà, 25. — L'elecció senatorial en substitució de Parayre, socialista, donà el següent resultat: Fernand Bouyonne, radical-socialista, 215 vots; Joseph Parayre, socialista, 198 vots. Hi ha «ballotages».

*

Perpinyà, 25. — Parayre, socialista, ha estat elegit senador per al departament dels Baixos Pirineus, en el segon torn de les eleccions.

LA DIETA DEL JAPO REUNIDA, A TOQUIO

Toquio, 25. — L'emperador ha inaugurat la 71a. sessió de la Dieta a l'alta Cambra: En el seu discurs, el Mikado ha demanat que la Dieta aprovi el pressupost 1937-38 i diversos decrets presentats pel Govern.

La Cambra de Representants ha adreçat un missatge d'adhesió al Tron.

FRONTO NOVETATS

Demà, tarda, a dos quarts de 5:
A PALA:
CHACON-AGUIRRE
contra
AZPIOLEA-CAMPOS
Nit, a un quart d'onze:
A PALA:
ZARRAGA-JAUREGUI
contra
IZAGUIRRE I-UNAMUNO
Detalls per cartells.

FRONTO IXIKI-ALAI

Aquesta nit, a les deu:
NATI-ANGELITA
contra
MATILDE-TONI
Demà, tarda, a les quatre:
TRINI-GLORIA
contra
ANTONIA-MERCEDES
Detalls per cartells.

E.R.C.

L'assemblea del Casal d'Esquerra Francesc Macià

JOAN FERNANDEZ CASTANYER FOU REELEGIT PRESIDENT

Dissabte, a la nit, tal com havia estat anunciat, tingué lloc l'assemblea general de socis del «Casal d'Esquerra Francesc Macià». Es va fer i transcorregué animadíssima. Va ésser escoltada amb molta atenció la memòria que resulta un document interessantíssim. Fou llargament aplaudida. S'aprovà sense reserves l'estat de comptes. En l'apartat de l'ordre del dia, que es referia a proposicions, es discutiren assumptes de molta importància i s'aprovaren, entre altres: Fer constar un record emocionat per als companys caiguts lluita contra el feixisme i els que, essent també socis del Casal, es troben lluitant als fronts de batalla.

Crear una caixa d'ajut per als companys socis mutilats de guerra.

Fer constar l'adhesió a S. E. el President de Catalunya, Lluís Companys, per tot el que sigui necessari per a guanyar la guerra i per la llibertat nacional de Catalunya.

Fer constar l'adhesió als honorables consellers de Govern de Catalunya que hi representen el Partit: Carles Pi i Sunyer, Josep Terradelles i Antoni Maria Sbert i a l'alcalde de Barcelona, Hilari Salvador.

Fer patent al President d'Euskadi, Antoni Maria d'Aguirre, la més cordial i absoluta adhesió a la seva persona i a l'heroic poble que representa i sumar-se al ferm propòsit de Catalunya de defensar amb tot amor i amb el sacrifici que calgui les llibertats basques, com defensaria en cas de perill les llibertats catalanes, sota el signe d'E. R. de C. i el brag dirigent de S. E. el President de Catalunya, Lluís Companys, en evitació que ningú no pugui intercedir ni destruir la unió i la comprensió existents entre Catalunya i Euskadi, ni puguin imposar al país qualsevol dictadura.

Tenint en compte el dinamisme, el neguit i la rellevant tasca realitzada per la «Joventut» del Casal, s'acordà concedir-li totes aquelles facilitats que li calgui perquè pugui portar a terme la seva acció i actuació, sempre, naturalment, supeditada a la disciplina emanada dels organismes superiors: assemblea general, junta de govern, comissió política del casal i Comitè Permanent, Federació de Barcelona-Ciutat de les J.E. R.E.C. i Federació Comarcal de Barcelona-Ciutat d'E. R. de C.

S'aprovaren moltes altres proposicions, totes elles d'interès i que palesen la vitalitat i la importància d'aquest Casal.

A continuació fou elegit en votació secreta i per una absoluta majoria president, el ciutadà Joan Fernàndez i Castanyer.

Acte seguit i també en votació secreta, resultaren elegits per a integrar la nova Junta de Govern, els ciutadans: Sebastià Comas, Claudi Fernàndez, Joaquim Girós, Joan Batlle, J. Navarro Costabella, Salvi Pijoan, Josep Maria Roure, Ezequiel Romero, Gregori Sierra, Josep Maria Torres, Josep Vallès, Miquel Camarasa, Josep Maria Pi i Sunyer, Maria Puig i Riba, Antoni Massoni, Josep Costa, Llorenç Perramon i Plaia, Marcel·lí Anguera i Josep Arèvalo.

A dos quarts de quatre de la matinada acabà l'assemblea.

CONVOCATORIA ALS EMPLEATS MUNICIPALS

Es convoca tots els funcionaris municipals, militants d'E. R., afiliats a la U. G. T., a una reunió que se celebrarà el propvinent dimecres, dia 28 a les set de la tarda, al local del Casal Català de l'Esquerra de l'Eixample (Corts, 463).

La importància d'aquesta reunió aconsella que hi assisteixin tots els afectats per la condició de funcionaris del municipi afiliats a la UGT.

FITXES-FITXERS AGUSTI BO

CORTS CATALANES, 596 - TEL. 10266 - BARCELONA

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ESPORTS

Tres campionats del món en una mateixa reunió

No fa pas molt, amb motiu de celebrar-se a Chicago el campionat del món entre James Jimmy Bradbitants de Nova York, la gran bitatants de Nova York, la gran ciutat dels gratacels, enyoraren els bons temps del Madison Square Garden.

Mike Jacobs, el dinàmic manager jueu, «propietari» del «pur sang» de Detroit, Joe Louis, aconseguí organitzar el campionat del món més interessant d'aquests darrers temps.

Un blanc, el campió, i un negre, novament, per segona vegada en la història de la boxa, enfrontats pel títol de campió del món.

Nova York jurà no perdonar mai més a Mike Jacobs aquesta desconsideració.

Però el jueu té diplomàcia i, per tal de desagreujar els esportius novaiorquins, ha anunciat per al 17 del proper setembre i a celebrar en el Polo Grounds, una gran reunió pugilística, en el curs de la qual es disputaran tres campionats del món i serà el matx «clou» l'esperat encontre per al títol dels lleugers entre l'actual campió Lou Ambers i el negre Pere Montañez.

Altra vegada un negre i un blanc ocuparan el lloc d'honor en una gran vetllada. Marcel Thil i Sixto Escobar, campions, respectivament, del pes mig i del pes gall, actuaran en combats de semifons.

Montañez, aquell minyó modest, fi de línies, amb braços de pes fort, que decidia tots els encontres per k. o. al seu favor, i que arreu on actuà liquidà tots els contrincants que hom li volgué oposar, s'ha convertit en la gran «vedette» dels rings nord-americans.

Ell, juntament amb Joe Louis i John Henry Lewis, seran a no trigar «els tres mosqueters negres» de la boxa.

Ells seran els venjadors dels antics esclaus. Harlem, el barri negre de Nova York, afina el seus klassofons. Prepara la gran festa.

Marcel Thil contra Fred Apostoli. Sixto Escobar contra Jeffra. Campionat del pes mig i del pes gall, respectivament.

Hom sap, però, que ultra Apostoli i Jeffra, existeixen Fredie Steele i Sangchili, Peter Kane, Aurel Toma i Alf. Brown, encara! Hom sap, però, que Ambers i Montañez són els dos millors pesos lleugers del món. Hom sap així mateix que seran un blanc i un negre els qui es colpejaran pel títol mundial.

Certament, Mike Jacobs arrabassà a Nova York l'organització d'un campionat del món... Però, ara, n'hi ofereix tres en una mateixa sessió.

WARRIOR

LA CREU ROJA
ESPERA EL TEU
DONATIU
LLIURAL
A
LLURIA. 95. ó
FIVALLER. 2 ENTL.

Espanya, a l'Olimpíada Obrera d'Anvers

JAQUET ROCA

JOSEP FONTSERE

LLUIS ALTAFULLA

GUERAU GARCIA

JAUME ANGEL

Ahir va tenir lloc la jornada inaugural de l'Olimpiada Obrera d'Anvers. A l'Estadi de Berschcot, que ja fou escenari dels Jocs Olímpics del 1920 en aquell mateix Estadi on l'esport hispà va rebre els ríptisma internacional, la joventut obrera de tot el món, s'ha reunit per a prendre part en una manifestació que te per objecte estrènyer amb el llaç de l'esport, els sentiments d'unior i cordialitat entre els pobles.

La joventut obrera del món, que fa un any va venir a Barcelona amb el mateix propòsit i que en lloc d'ésser autors de les llistes nobles de l'estadi varen haver d'ésser espectadors de la lluita del poble per la llibertat que els militars sublevats volien reprimir, aquesta joventut torna a reunir-se, aquesta vegada a Anvers, al costat dels representants d'aquella Espanya que ells fa un any varen ésser els testimonis dels inicis gloriosos de la seva guerra contra el feixisme.

Res com l'esport, tan noble, tan adient per a ésser escollit com a símbol de germanor. Per això, en aquests moments precisament creiem un encert l'anada dels esportius espanyols a l'Olimpiada Obrera d'Anvers.

La celebració d'aquesta grandiosa manifestació internacional de l'esport, ha tingut sempre dos significats: el de proclamar la sobirania de l'esport obrerista, lliure de tot tutelatge burgès i el de sostenir viva la tesi que l'esport, precisament perque és un conductor de la democràcia i un espiai cultural, no pot ésser practicat més que com a espiai. L'esport obrerista es diferencia de l'esport aburgesat que té la seva manifestació màxima en els Jocs Olímpics de cada quatre anys, en què ell lluita contra tota mistificació de l'esperit esportiu, mentre que aquest contribueix a incrementar el professionalisme i l'esport espectacle.

L'Olimpiada Obrera, no és una manifestació de grans parades, ni grans ostentacions, com ho són els Jocs Olímpics, i com ho foren, sobretot, els que darrerament varen celebrar-se a Berlin, per vergonya de la humanitat.

L'Olimpiada Obrera és, simplement, una manifestació internacional de l'esport, practicat per esportius que no cerquen en la seva pràctica altra cosa que esplaiar-se i cultivar el seu vigor físic. I aquesta grandiosa manifestació que cada any els reuneix, té més significació pel fet de reunir-los, que no per allò essencialment esportiu.

Espanya ha enviat a Anvers una representació nodrida i del més potent que ha pogut. En ella hi ha representants de Castella, València i Catalunya. Espanya tindrà representació en atletisme, natació, ciclisme, futbol, bàsquet, boxa i tenis. Confiem plenament que els nostres colors quedaran dignament representats en cada una d'aquestes especialitats, però donada la formació dels equips que presentarem en cada una de les especialitats esportives abans esmentades, creiem que en algunes més que en altres el paper dels nostres representants podrà ésser airós.

En atletisme, sobretot, creiem que la nostra representació pot donar sorpreses. Guerau Garcia, en la marxa, és un ferm candidat a la victòria. Garcia és un dels millors especialistes d'Europa, i està en la plenitud de les seves facultats. Darrerament va batre el seu propi rècord d'Espanya de la mitja hora i fa vuit dies va assolir una marca excellent en els deu quilòmetres de marxa.

Aquest es el nostre representant més significat: després tenim Prat, Larsó, Altafulla, Angel, Roca i el valencià campió i recordman d'Espanya. Josep Lacomba, que en salts d'alçària triple salt i 110 metres tanques, causarà sensació. Igual que Margot Moles, la nostra representant femenina, en el llançament del pes i disc.

En natació, les nostres esperances, degut a l'equip que a darrera hora s'ha pogut formar, no són menys optimistes. Bonacasa, en braça, Marta Gonzàlez en 100 metres lliures i espatlla... sense oblidar el waterpolo.

El tenis, és una altra de les especialitats que poden fer-nos quedar bé de debò. La nostra representació, sobretot pel que ta referència al campió de Catalunya, Massip, ens inspira plena confiança.

En els altres esports, les nostres esperances són més minss. Va a Anvers una bona representació en ciclisme i futbol, però en aquestes dues especialitats, es presentaran a Anvers equips potentissims, preparats especialment per a aquesta competició, i nosaltres, es pot dir que els enviem amb una preparació improvisada. I el mateix podem dir dels nostres boxadors i dels del bàsquet. De tots aquests esports, creiem, però, que el ciclisme és el que ha de quedar millor.

I ara a esperar que els primers resultats no es faran esperar i veurem si les nostres esperances es veuen confirmades o fallides.

El programa d'atletisme de la III Olimpíada Obrera d'Anvers

Dijous, dia 29 de juliol.

10. h.	110 m. tanques (decathlon).
10.15 h.	60 metres tanques femenins (eliminatòries).
11 h.	Pes (decathlon) reemplaçaments 4 per 3 per 2 per 100 eliminatòries.
11.15 h.	Semifinals 400 metres tanques homes i demostració del llançament del martell (per Finlàndia i Anglaterra).
11.35 h.	60 metres tanques finals (femenins).
13 h.	Salt d'alçada (decathlon). 100 metres sèries (femenins).
13.30 h.	Salt d'alçada, eliminatòries (homes).
14 h.	400 metres llisos (homes). Perxa (decathlon). Pes eliminatòries (homes).
14.25 h.	1.500 metres llisos sèries (homes).
14.45 h.	100 metres llisos, semifinals (homes).
14.50 h.	100 metres llisos, semifinal (homes).
15 h.	Salt d'alçada, eliminatòries (femenins-.
15 h.	Salt d'alçada, eliminatòries (femenins) Triple salt, eliminatòries (homes). 800 metres sèries (homes).
15.10 h.	400 metres decathlon (homes).
15.20 h.	4 per cent femenins.
15.35 h.	Final dels 100 metres femenins.
15.45 h.	Reemplaçaments 8 per 2 per 2 per 400 eliminat. (homes).

Divendres, 30 de juliol.

9 h.	100 metres triathlon (femenins). Salt de llargada eliminat. (homes). Llançament del disc (homes). Llançament del javelot (femenins).
9.15 h.	200 m. pentathlon (homes).
9.15 h.	200 m. pentathlon (homes).
9.30 h.	200 m. llisos eliminatòries (homes).
9.45 h.	200 m. llisos eliminatòries (femenins).
10 h.	Disc decathlon i pentathlon (homes). 10.000 metres marxa (final).
10.30 h.	Salt de llargada, decathlon i pentathlon (homes).
11.30 h.	Salt de llargada triathlon (femenins-.
11.45 h.	Javelot (decathlon i pentathlon (femeni).
14.30 h.	Salt d'alçada, final homes. Martell, sèries i finals homes. Salt de llargada sèries (femenins). Reemplaçaments 8 per 2 per 2 per 4 finals homes.
14.40 h.	200 per 50 per 50 per 100 eliminatòries (femenins).
14.45 h.	100 metres decathlon (homes).
14.55 h.	200 metres finals femenins.
15 h.	1.500 m. decathlon i pentathlon (homes).
15.10 h.	Perxa, eliminatòries (homes).
15.20 h.	100 m. finals homes.
15.25 h.	Javelot femenins final. 25 quilòmetres carretera.
15.35 h.	10.000 metres final homes.
15.40 h.	Triple salt homes final.
16.10 h.	4 per 400 eliminatòries homes.
16.15 h.	Disc final homes.
16.30 h.	Salt de llargada final femenins. Reemplaçaments femenins (200 per 50 per 50 per 100). final.
16.40 h.	Final dels 1.500 metres homes.
16.50 h.	Reemplaçaments suecs (4 per 3 per 2 per 100 final. homes)
16.55 h.	Final dels 400 metres tanques homes.

Dissabte, 31 de juliol.

13.30 h.	200 metres llisos, semifinal (homes). Final del salt de llargada (homes). Pes final (homes). Javelot, sèries (homes). Perxa, final (homes).
13.40 h.	Reemplaçaments 4 per 100 eliminatòries (femenins).
13.50 h.	110 m. tanques eliminatòries (homes-.
14 h.	Salt de llargada final (femenins).
14.10 h.	Final dels 40 m. (homes).
14.15 h.	4 per 100 m. final (homes).
14.20 h.	Eliminatòries i final del disc.
14.30 h.	800 m. semifinal (homes). 4 per 100 m. final femenins.
14.55 h.	Final del 200 metres llisos homes.

Diumenge, 1 d'agost.

15 h.	Llançament del javelot, final (homes).
17.10 h.	800 metres final (homes).
17.15 h.	800 m. final (homes).
17.25 h.	5.000 metres llisos final (homes).
17.45 h.	4 per 400 m. reemplaçametns (homes), final.

Ha acabat la «Volta»

El francès LAPEBIE, afavorit per la retirada dels belgues, ha guanyat la prova

París, 25. — El francès Lapebie ha guanyat la 31.ª Volta Ciclista a França. Ha cobert la distància de 4.415 quilòmetres en vint etapes, en 138 hores, 58 minuts i 31 segons.

El segon és l'individual italià Vicini, en 139 hores, 5 minuts i 48 segons; el tercer, el suís Amberg, en 139 hores, 20 minuts i 44 segons; el quart, l'italià Camusso, en 139 hores i 24 minuts; cinquè, el francès Marcaillon, en 139 hores, 34 minuts i 7-10.

*

París, 26. — Classificació dels corredors espanyols en la volta ciclista a França:

15. Berrendero.
31. Canyardo.

El Barcelona, vençut a Mèxic

Mèxic, 26 (per cable).—El Barcelona jugà ahir un nou partit davant els aficionats americans. Aquesta vegada el seu contrincant ha estat l'«Asturias», que d'equip de Club solament en tenia el nom, puix que l'han reforçat els internacionals més prestigiosos del país.

El Barcelona ha sucumbit per 5 a 1.

La Lliga Comarcal de Catalunya

RESULTATS

Martinenc - Sants, 3 - 1
Jupiter-Badalona, 4 - 1
Avenç-Terrassa, 3 - 2
Horta-Gràcia, 4 - 6
Vic-Mollet, 8 - 4
Europa-Manresa, 5 - 1
Iluro-Sabadell, 3 - 2

CLASSIFICACIO

Júpiter, 30 punts; Avenç, 29; Europa, 22; Sants, 20; Martinenc, 20; Badalona, 19; Manresa, 17; Terrassa, 15; Vic, 15; Gràcia, 12; Sabadell, 11; Horta, 10; Iluro, 10; Mollet, 8.

EL GIRONA EMPATA AMB EL LLEIDA

Lleida, 25. — Al camp de la Bordeta s'ha jugat un encontre amistós entre el Girona i els propietaris del terreny.

El partit ha estat molt competit i interessant, i ha acabat amb un equitatiu empat a dos gols.

ALS MAGATZEMS
EL BARATO
EMPRESA OBRERA

		PESSETES
Cortines	per a galeries semi llana, molt soferts amb serrell 120 x 220 .	8'00
Vestits	bany per a home, punt ,colors forma maillot	3'25
Llençols	bany, tela russa, colors sòlids, mida 90 x 110 cm.	11'00
Barnussos	grandària esplèndida, gèneres russos, colors novetat . . .	16'00
Bosses	grans, fetes de lona, ratllades, colors novetat	8'00
Vestits	"Pescador", home, sarja especial, blau fosc, cremallera . .	50'00
Pantalons	home, que imiten franella, ratlles novetat	15'00
Sabates	home, lona beige, adornaments pell marró, tot sola	12'50

Actualment grandiosa venda de Sederia i Novetats

ES FEIA PASSAR PER FAMILIAR DE TERRADELLES

Ahir, ingressà als calabossos de la Prefectura de Policia un individu, el qual digué que s'anomenava Miquel Alsina i Alegret. Es feia passar per familiar del Conseller senyor Terradelles i es feia lliurar quantitats de diners a canvi de determinats favors.

L'aprofitat individu serà lliurat al Tribunal d'Urgència.

LES SESSIONS DE LA PRIMERA CONFERENCIA NACIONAL DEL P.S.U.C.

Ahir, a les deu del matí, començà al Palau de la Música Catalana la quarta sessió de la Conferència Nacional del P.S.U., amb la mateixa presidència que en les sessions anteriors.

En la sessió del matí continuà la discussió de l'informe polític del secretari general del Partit, camarada Joan Comorera.

A la tarda, parlà, entre altres, el representant del Partit Comunista d'Espanya, Calvo i Gloria.

En la sessió de la nit intervingueren molts delegats, entre els quals Víctor Colomer, qui tractà de les qüestions agràries.

CATALUNYA

El Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, atent sempre a les necessitats espirituals dels combatents catalans que es troben en lluita contra el feixisme i en consideració al fet que cal que les quatre barres es trobin arreu on hi hagin catalans, facilita una ensenya amb l'escut de Catalunya. Les primeres ensenyes — 30.000 — —foren lliurades ja, a petició dels esmentats combatents, als nostres compatriotes que combaten a Madrid.

Combatents catalans: En anar a lluitar, cal fer-ho en nom de Catalunya; en anar a lluitar, cal fer-ho pensant en Catalunya i cal també que es vegi que és en nom de Catalunya. Res més adient que l'ensenya que el Comissariat de Propaganda us lliurarà gratuitament.

En honor de l'heroic Cos de Bombers de Madrid

Madrid, 25.—Organitzat per l'Agrupació de Dones Antifeixistes ha estat celebrat al Cinema Salamanca un festival a honor de l'heroic Cos de Bombers de Madrid. Parlaren Emilia Pereira i David Serrano, els quals dedicaren paraules d'elogi al benemèrit Cos. Posaren de relleu la tasca realitzada per aquests combatents de la raguarda durant l'any que porten de guerra. Feren un resum d'aquests i es i merexi destacar-se que el 6 de novembre apagaren setanta incendis i fins al 17 d'aquell mes 105.

Presidí l'acte Carmen del Valle, nom del Comité Provincial de l'Agrupació de Dones Antifeixistes.

JOSEP ANTONI AGUIRRE VISITA EL PRESIDENT DEL PARLAMENT

Va complimentar el President del Parlament de Catalunya, senyor Companys, el President del Govern Basc, senyor Aguirre, amb el qual sostenir una llarga conversa, acompanyat del ministre de Justícia, senyor Irujo; Baldasua, secretari del President Aguirre; Lecuona, secretari particular del ministre de Justícia; Areitioaurtena, delegat general de Govern Basc a Catalunya; Arecha valeta, president de la Cambra Basca de la Industria, Comerç i Navegació; i Altaba, secretari general de la Delegació Basca a Catalunya.

TEATRE

«Un lladre?», al Poliorama

Prenent peu — segons hom declara — en un argument de Fodor, Agustí Collado i Llorenç Rodelles han escrit una comèdia senzilla i entretinguda, «d'amor i d'intrigas», com ells mateixos anuncien.

El tema és el del lladre simpàtic, que acaba conquerint l'amor d'una de les seves víctimes, una dona de l'alta societat. Però, polsant bastant més fort la tecla de la simpatia del protagonista, els nostre sautors han fet d'aquest un filàntrop, que roba per raons de justícia distributiva. Així, passa que el lleuger joguinejg amorós dels dos primers actes, al tercer deriva una mica vers el drama social. La unitat de la comèdia, i la qualitat, per al nostre gust, hi perden; pero, el públic, que en les dues primeres jornades s'havia divertit, en la darrera troba ocasió d'emocionar-se, factor d'èxit segur.

«Un lladre?» és escalentment representada pe la companyia del Poliorama. Almenys, aquesta fou l'opinió dels espectadors, expressada amb aplaudiments abundosos, que els dos autors, de la mà dels artistes, agraïren a cada final d'acte.

A.

Accidents del Treball
Malaltia
Incendis
Vida

Mutua General de Seguros

TRENTA-UN ANYS D'ACTUACIO SOCIAL

Balmes, 17 i 19 — Telèfon 20755

Comitè de Control Obrer que vetlla pels interessos obrers

Cent Delegacions i Sucursals a CATALUNYA
GIRONA: Rambla de la Llibertat, 23
TARRAGONA: Av. de la República, 77
LLEIDA: Avinguda de la República, 24

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

ULTIMA HORA

REPORTATGES-INFORMACIONS-ARTICLES...

SOTA EL SIGNE D'ESQUERRA REPUBLICANA...

Fonts de Sacalm: Unes escoles que honoren Catalunya i un Ajuntament que prestigia el partit de la democràcia catalana

"LA PATRIA ABANS QUE TOT..."

Un amic ens presenta:

—Narcís Corbera, esquerrista integèrrim i alcalde insubstituïble de Fonts de Sacalm.

Tenim davant un home jove, entusiasta, que per Catalunya i la democràcia ha lluitat durant tota la seva existència. Un company que tothora ha sabut romandre al seu lloc i que s'ha fet digne de l'estima de tot un poble. Narcís Corbera es un d'aquests ciutadans que es veieren interpretats pel nostre partit i que per Esquerra Republicana de Catalunya actuen amb tot l'entusiasme. Ha estat, doncs, amb goig profund que hem saludat l'alcalde de Fonts de Sacalm, l'home que des del 1932 ve desenvolupant, amb un encert i energia admirables, una tasca que honora un Partit i un poble.

Narcís Corbera ha tingut la gentilesa d'explicar-nos i fer-nos veure tot el que han fet els homes d'Esquerra Republicana de Fonts de Sacalm. Topant mantes vegades —cal dir-ho— amb la crítica i el boicot despietat dels qui tenen del món una concepció faraònica, arbitrària, cruel...

*

—Nosaltres —diu— ens presentàrem a les eleccions municipals del 1934, amb un programa de realitzacions immediates. L'apartat principal era el que fa referència a la cultura. Prometérem que, si triomfàvem, la nostra vila comptaria amb una bona escola, que fos l'admiració de propis i estranys. Ací teniu la realitat...

I l'amic Corbera ens mostra, de lluny, un edifici magnífic, enfilat dalt d'un turó, que domina tota la vila, de línies plenes d'una elegància extraordinària. Quin contrast aquestes escoles amb aquelles habitacions insalubres i en les quals manca la norma més elemental d'higiene, que també es destinen a aquest fi! Ací rau tota la tragèdia que estem vivint, l'exponent del perquè existia el caciquisme. Gairebé sempre, anant pels pobles i viles de Catalunya, sobresortia, damunt els altres, un edifici. Era l'església. Per l'obscurantisme, per la superstició, per la misèria, tot. Per la cultura, res. Negació absoluta. Què més volia el cacic, sinó que el poble restés orfe de tota sensibilitat i afany de superació, per tal de continuar explotant-lo de la falsó més salvatge i iniqua!...

Ací no passa això. Hi ha unes escoles que, sense cap mena de dubte, hom pot posar al costat d'allò més modern que pugui construir-se en aquest aspecte. I les escoles, l'edifici de les escoles és el que més sobresurt a Fonts de Sacalm. L'església hagués quedat a un segon terme discret, discretíssim...

—Això —ens diu l'amic Corbera— era una muntanya. Per tant, haguérem de realitzar uns treballs d'explanació força laboriosos. Ho compensa, però, la magnificència de la seva situació, la vista que té, l'airejament insuperable... Es feren els fonaments i l'escola ja començava a aixecar-se. En això ens sorprengueren els fets d'octubre.

—¿.....?

—Anàrem a la presó. I mentre nosatres estàvem tancats, les obres es paralitzaren per complet. I a més de paralitzar-se, la gestora —tinc documents a la vostra disposició que ho acrediten— va oferir aquest edifici perquè s'habilités com a caserna de la guàrdia civil. Com podeu veure, el contrast, per colpidor, estalvia tota mena de comentaris.

Assentim. I heus ací que ens trobem davant les escoles. Si de lluny fan efecte, de prop imposen. Difícilment recordem que ens hàgim entusiasmat tant enfront d'una realització d'aquesta mena. Tot dóna una sensació de netedat, d'elegància, de discreció. Les grans finestres semblen ulls oberts que adés miren la vila, al fons, adés les muntanyes alteroses del Montseny. El to clarissim acaba de donar relleu a aquest edifici, d'una elegància inigualable, degut a l'arquitecte gironí Puig Gairalt.

I entrem. Un hall, a la dreta del qual es troba el despatx de conserg eria, moblat amb gust remarcable. Al seu costat hi ha la sala de professors. Quelcom de magnífic, presidit pels retrats de Macià, Companys i Azaña. Seguim visitant les diverses dependències. I a cada pas creix el nostre entusiasme. A la planta baixa solament hi ha una aula. Però quina aula, amics! Envegem la sort dels pàrvuls que s'asseuran en aquestes tauletes —rodones, quadrades, rectangulars— de color de rosa, amb uns dibuixos veritablement deliciosos. Quina alegria no respira, tot això! Visitem, encara, una habitació, al costat de l'aula, destinada a guarda-robes. Els petits, per distingir el seu lloc, trobaran una figura... Una oca, Popeye, un ninot... Abans de pujar amunt veiem els waters especials per als menuts —una cosa admirable, com tot plegat— i les màquines de la calefacció: una enorme caldera, una altra de més petita per a les dutxes, i un termo que aguanta la mateixa temperatura durant 48 hores.

—Tot just comencem —ens diu l'alcalde en constatar el nostre entusiasme.

I, efectivament, quan arribem al primer pis, creix més i més. Un passadís larg, decorat magnificament; amb finestres arreu. I la llarga renglera de classes, amb l'habitació de guarda-robes al costat. Entrem a les aules, moblades d'acord amb les exigències de la pedagogia moderna. Unes taules baixes que, paulatinament, van pujant. Finestrals enormes que tenen una llargària de set metres i mig. Aire, llum, optimisme... Quines ganes de treballar no han de sentir els mestres, en possessió de tots els mitjans per a poder exercir les seves funcions!

I Narcís Corbera, amb el somriure a flor de llavi, continua mostrant-nos-ho tot. Ara sortim a una terrassa espaiosa i neta, des de la qual s'albira un paisatge veritablement meravellós. I anem de sorpresa en sorpresa. Som a l'habitació de les dutxes. N'hi han diverses, muntades amb tota propietat, amb aigua freda i calenta. El blanc sobresurt d'una manera impressionant. Veiem uns rentamans i uns rentapeus excellents. També hi haurà —afegeix— secció d'higiene dental. Ara vénen els urinaris i waters per a nois, instal·lats sense que hi manqui res. Després els de les noies, amb iguals característiques. El director tindrà un despatx digne de la categoria del grup.

I veiem el segon pis, gairebé igual en tot a l'anterior. I encara el nostre entusiasme creix quan Narcís Corbera ens mostra una habitació magnífica, destinada a museu; una altra, a biblioteca. En els prestatges hi ha solament una obra: l'Enciclopèdia Espasa, donatiu d'un amant de la cultura. Que aviat, però, s'emplenaran! Perquè, creieu-ho, amb homes del dinamisme de l'alcalde de Fonts de Sacalm, pot anar-se arreu.

—Fixeu-vos —continua— en els noms de les aules. No hem hagut de recórrer a fora. ¿Per ventura no té Catalunya homes que, en el terreny polític i cultural, poden compararse als més respectables que altres pobles puguin tenir?

I a la porta de cada aula llegim el nom que porta. Heus-els ací: Francesc Macià, Francesc Pi i Margall, Ignasi Iglésies, Domènec Martí i Julià, Santiago Rossinyol, Angel Guimerà, Pau Casals, Lluís Companys, Dolors Monserdà.

—Afegiu, encara, que comptem amb el material escolar més modern; que cada aula comptarà amb piano, ràdio i cinema. Cada classe pot comunicar-se, per mitjà de timbres i telèfon, amb Consergeria. Com haureu vist, la instal·lació de calefacció és completíssima. Ho palesa clarament el fet que hi hagi instal·lats més de noranta radiadors. Quant a l'aireig —i ens mostra la manera com poden obrir-se les finestres— em sembla que ni cal parlar-ne.

I sortim de l'edifici. Dos magnífics patis, que aviat restaran definitivament urbanitzats, seran lloc d'esplai per als menuts. I els dies que plogui, també podran sortir. Hi ha un pati cobert, formidable, que fa quaranta-cinc metres de llarg per set d'ample. En aquest pati hi ha instal·lats waters i rentamans. I una sala perquè puguin reposar-hi els professors. Hi haurà gimnàs i tota mena de jocs.

Això són les escoles de Fonts de Sacalm. Voldríem que tots els que estimen la cultura les visitessin, perquè les nostres ratlles no poden ajustar-se, ni de molt, a la realitat. Es quelcom que honora Catalunya. Per tal de donar-vos-en una idea, recollim les paraules que pronunciava una autoritat pedagògica de la categoria de Miquel Santaló: —¿Quan us donen els mestres —pregunta— per a venir a ensenyar en aquestes escoles?

*

Parlem, encara, amb Narcís Corbera, de la tasca municipal. I ens l'explica i la constatem.

De l'església se n'ha fet el Mercadal. Talment sembla que, amb els seus taulells per a la venda dels diversos articles, sigui un edifici construït per a aquest fi.

—Hem fet reformes a Casa la Vila —reformes que nosaltres visitem—. Quan entràrem a l'Ajuntament procedirem a l'asfaltat dels carrers de la vila. Es una obra que costa pessetes llargues. Actualment tenim en projecte un asfaltatge de més de dos mil metres. Tampoc no hi havia clavegueres. I nosaltres en construïrem una xarxa. Alhora, s'ha procedit a la canalització de les aigües. Un altre detall que palesa si hem treballat: s'han obert onze passeigs.

I gràcies a les nostres gestions s'asfaltaren les carreteres de Vic i la que va a la Font Picant.

Actualment tots els serveis públics són municipalitzats, així com els tallers de serrar fusta.

—Projectes?

—Tants com vulgueu. Entre ells hi ha la construcció d'una escola, més petita que la que heu visitat, en la qual el vidre serà el material dominant. Ara, en el que fou un convent de monges, s'hi farà una biblioteca popular i un parvulari. La resta de l'edifici serà habilitada per a casa-habitació per als mestres.

*

A Fonts de Sacalm, els homes d'Esquerra Republicana, han fet tot això. La revolució s'iniciava molt abans del 19 de juliol. No calia que els donessin lliçons determinats i tremebunds revolucionaris. De si interpretaren fidelment el sentir de les masses populars, en dóna idea el fet que tots els consellers que integren l'actual Consistori pertanyen a Esquerra Republicana de Catalunya i són els elegits el febrer de 1934. Les sindicals, quan vingué la renovació dels Ajuntaments, exigiren que continuessin en el seu lloc. ¿Voleu una prova més palesa que el nostre Partit ha fet una tasca eficient i constructiva? Quan els fets parlen tan clarament, sobren les paraules en elogi d'aquests correligionaris admirables que, amb Narcís Corbera al cap, han sentit tota la vida les ànsies d'una superació constant i continuada...

Evidentment, no hi ha res millor que sentir l'ideal amb noble sinceritat. I estimar Catalunya intensament com aquests companys de Fonts de Sacalm que tenen per lema aquests mots que ens deia el seu alcalde:

—La Pàtria, abans que tot!

Emili VIGO

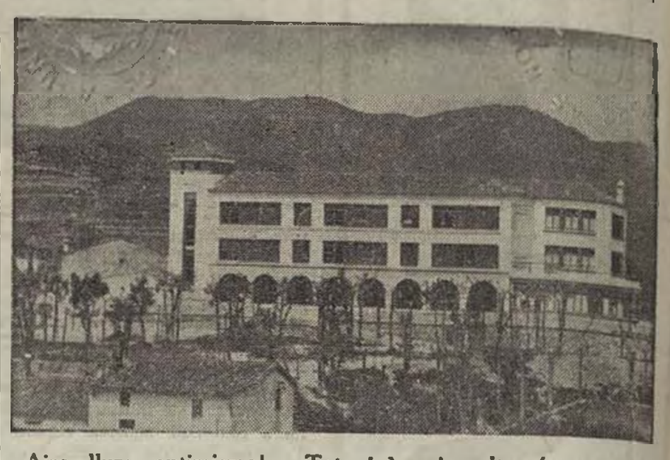

Aire, llum, optimisme!... Tot això —i molt més— palesa aquesta foto presa a mil metres de distància de les escoles de Fonts de Sacalm

Quina alegria no respira tot això!... Es el comentari màxim que hom fa davant d'aquesta aula dels pàrvuls, que porta el nom de l'excelsa poetessa Dolors Monserdà

Macià, Pi i Margall, Iglésies, Martí Julià, Rossinyol, Guimerà, Monserdà, Casals, Companys... són els noms de les aules. Ací tenim una vista parcial de la que porta el nom del President de Catalunya. "No hem hagut de recórrer a fora", remarca l'alcalde de Fonts de Sacalm

De la bellesa i elegància indiscutible de l'edifici n'és una prova ben palesa aquest passadís, amarat de llum i d'optimisme

Museu i biblioteca. — Dues habitacions magnífiques, espléndid complement del molt que hi ha de magnífic en aquestes escoles

S'ha passat un soldat amb armament

DEL MEU BLOC DE GUERRA

Avui el comunicat de guerra de la Brigada 65, diu:

«S'ha passat un soldat amb armament...»

Francament, hem girat full i no hem pensat més en aquest detall. ¡Són tants els que es passen diàriament!

No obstant, encara no havíem tingut ni temps d'arxivar aquest comunicat, quan Floreal, el secretari del comissari, entrava al nostre departament i ens deia:

—El comissari diu que hi vagis. Has de prendre declaració a l'evadit.

*

Al despatx del comissari Barberà es respirava optimisme pur quan vàrem entrar-hi; el company Barberà estava obsequiant amb unes copetes de conyac un pobre minyó que abans havia anat vestit de soldat i ara tan sols usava uns draps estripats en forma d'americana i pantalon.

De la seva vestimenta l'única cosa que valia la pena eren les sabates, unes sabates de cuir amb alguns foradets.

—Aquest és l'evadit —ens digué Barberà, mentre nosaltres encaixàvem aquella aspra mà d'un forçat.

—Quan arribà a les nostres línies?

—A les cinc de la matinada —em contestà ell mateix en un castellà mig aportuguesat.

—Nom?

—Enric.

—Què més?

—Si és per al diari tinc por; penseu que la meva família la tinc amb els facciosos.

—Bé —aclarí el comissari—. Per al diari el nom sol; els altres detalls per a l'informe nostre. ¿Entesos?

—Quants anys tens? —replicàrem, prosseguint el nostre interrogatori.

—Vint-i-cinc.

—D'on procedeixes?

—Sóo gallec, de Lugo.

—Home! —exclamàrem—. ¿De Galicia? Explica coses; no tinguis por, que no et passarà res.

Enric estava un xic atabalat. Vat a dir que els nostres bons tractes potser el desconcertaven. Seia en la millor butaca del despatx; el tractàvem com a una gran personalitat... En canvi ell, pobre xiquet, sols feia que mirar les parets del despatx.

Contemplava els nombrosos cartells que hi havia penjats pels panys de paret; ell potser en cercava algun que digués: ¡Viva el comunismo!s, «¡Asesinar a los niños debe ser nuestra consigna!», «¡Camaradas: Asesinad a los burgueses, a los campesinos, a los abogados; son la escoria de nuestra pujante revolución!».

Però no hi ha res d'això, puix que no és per a nosaltres. Ell veia que tot era «¡Viva la Libertad!» «¡Viva la República!» «¡A luchar por la República!». Barberà, ràpidament, va endevinar-ho, i li digué:

—Ací tots som espanyols, catalans; ací lluitem per la República, lluitem per defensar la integritat del nostre territori, avui en mans del feixisme estranger.

El noi, ja molt més confiat, sense que ningú li digués res, observà:

—Camarades, quan vulgueu podeu seguir l'interrogatori.

*

I seguí:

—Vaig ésser mobilitzat el mes d'agost del 193 i em varen incorporar a files el 4 de setembre del mateix any.

—A quina lleva pertanys?

—A la del 1933.

—...?

—Em portaren a Zamora i allí formaren el setè batalló de Toledo. Jo vaig ésser destinat a la companyia de metralladores. D'allí ens portaren a l'Alto del Leon, i si bé és cert que en aquell punt no entràrem en foc, haguérem d'aguantar la pluja d'obusos que vosaltres, per mitjà dels vostres canons, ens enviàveu. Més tard ens trasladaren a Las Inviernas, del front de l'Alcàrria, des d'on he pogut passar a les vostres línies.

—I com vares passar-te?

—Jo ja feia molts dies que cercava la manera de fugir i mai no se'm presentava aquesta ocasió, car no em posaven en cap front concret.

—¿I com us tracten en allò que fa referència a la disciplina militar?

—Mireu —ens contestà, mentre engolia un altre traguet de conyac—, el comandant que dirigeix les nostres forces em va «filar» mentre jo, des del parapet, parlava amb un carrabiner vostre.

—I què deieu? —vaig preguntar, picat per la curiositat.

—«Res de dolent». Fèiem l'intercanvi de Premsa i ell ho aprofitava per a fer propaganda vostra.

—Propaganda?

—Sí. Em deia que si ens passàvem, ací ens esperaven amb els braços oberts; que Franco ens enganyava; que Guadalajara no havia caigut en mans de Franco...

—Així no us deia cap mentida aquell carrabiner.

—Efectivament, tret «allò de Guadalajara»...

—Com? —intervingué el company Barberà.

—Allò de Guadalajara...

—Però, home de déu! Guadalajara és nostre. ¡Fins i tot aquesta mateixa tarda hauràs de presentar-te a l'Estat Major d'allà!

Nou astorament del soldat.

—Com ens enganyen! —digué amb veu baixa i estrenyent els punys.

—Tornem a la teva fugida.

—Bé, doncs, aquell comandant em castigà a treballar durant tot el dia traginant municions amunt i avall, i a la nit, amb altres sis soldats i un caporal, m'abligaren a sortir, a les dotze, de patrulla per davant de les vostres avançades. Jo, que ja volia fugir aquella mateixa nit, vaig trobar l'ocasió; de mica en mica vaig quedar-me enrera, fins que vaig desaparèixer pels boscos i em vaig presentar a les vostres forces.

—I el dinou de juliol, què? ¿Tots vàreu seguir el moviment franquista?

—Els militars, junt amb els falangistes i requetès, es feren els amos. Recordo, però, que a Villagarcia, provincia de Vigo, el poble es resistí i aguantà el foc contra els falangistes durants molts de dies.

A Montforte de Lemus els falangistes assassinaren el cosí d'un tal Sabino Garcia, amic meu, per haver escrit una carta explicant les calamitats que passàvem al front: fam, fred i mal equipats. Aquseta carta fou oberta per la censura d'ells i, com ja he dit, assassinaren el qui la va escriure i el qui la va rebre.

A Lugo, un obrer que no volgué lluitar contra vosaltres, al mig del carrer fou esquarterat i després llançat al riu Miño. Els falangistes deien que era un exemple.

Els soldats catalans que es troben sota les ordres de Franco i que estaven lluitant al front d'Aragó, els han portat al de Guadalajara, puix que allí tots es passaven amb vosaltres.

—I de tropes internacionals?

—A Zamora vaig veure una gran caravana de camions que anaven tots tapats i crec que a dins hi anaven soldats estrangers. Aquests camions portaven una gran bandera a base de la portuguesa, la italiana, l'alemanya, la monàrquica espanyola i el retrat de Franco al mig. Els camions també portaven la creu gammada El mes de gener, a Avila, vaig veure moltíssims aviadors alemanys i italians. Respecte a això no us puc dir gran cosa més, puix que com que als soldats rasos no ens parlaven...

—Així es veu que Portugal es porta molt bé amb Franco, veritat?

—Moltíssim. Ara que Franco també correspon. Quan l'atemptat contra el dictador portuguès Oliveira Salazar, els revolucionaris portuguesos que entraren a Espanya per Càceres i Badajoz, foren afusellats pels falangistes sense cap formació de causa.

Hem donat per acabada la xerrameca. No dirà el lector que en aquestes declaracions no hi ha coses molt interessants.

I per tal de donar el relleu de veritat que el cas es mereix, hem fet la present foto. No és una exhibició vanitosa; és per a demostrar a aquests incrèduls que fan la mitja rialleta quan des de les emissores barcelonines ens diuen que s'ha passat un soldat amb armament.

Abans de marxar a Guadalajara, Enric X. X. ha dinat entre nosaltres; ell, sense deixar el seu mosquetó i el llibre que el comissari Barberà li ha lliurat, es passeja somrient pel nostre campament.

Allà on va és felicitat i abraçat.

Els nostres camarades Caunedo i Rovira han tingut cura de traslladar-lo amb cotxe a Guadalajara.

El comiat ha estat emocionant.

Enric X. X., estrenyent contra el seu cor el llibre «Prosas bárbaras», de l'escriptor revolucionari portuguès Eça de Queiroz, i amb el mosquetó penjat a l'esquena, s'ha acomiadat de nosaltres.

Amb uns llàgrimes sinceres i de gratitud, Enric s'ha quadrat amb el puny clos, tancant-lo amb fúria, ens ha saludat militarment... i un «¡Viva la República!» ha trencat el plor que d'ell anava a brollar...

«S'ha passat un soldat amb armament...»

J. LORENZO-MILAN

Cifuentes, 18-7-37.

El procedent del camp rebel (a l'esquerra) parla i el nostre redactor, a la dreta, pren notes. Darrera la taula, el comissari Barberà (Boada)

© Archivos Estatales, cultura.gob.es